

ئینجیل مەرقوس

خوسل تەعمید عیسا

٩ وە ئەو روژیلە، عیسا وە شار ناسرەئ
 جەلیل هات و وەناو چەم ئوردون، وە دەس
 یەحیا خوسل تەعمید کرد. ١٠ وەختی عیسا وە
 ئاو هاتە بان، زویزی دی ئاسمانیل واز بین و
 روح خودا جور کەموتەرێگ وە ملێه و ئارەسە
 بی. ١١ دەنگیگیش وە ئاسمان هات کە: «توئ
 کورە عەزیزە گەئ منی، فرە لەلێد خوەشنودم.»

عیسا وەناو ئەزمون

١٢ روح خودا زویزی عیسا برده ئەرا بیاوان.
 ١٣ عیسا چل روژ وەناو بیاوان بی و شەپتان
 ئەزمونئ کردیا. ئەیو وە گەرد گیانەوهریل درنە
 دیا دەئ سەر و فریشتەیل خزمەتی کردیان.

شرو خزمەت عیسا وەناو جەلیل

١٤ وەشون گیروده بوین یەحیا، عیسا چیه
 ئەرا ناوچەئ جەلیل و خەوهر خوەش پادشایی
 خودا جار دیا و ١٥ وەتیا: «زەمان وە کەمال
 ڕەسیه و پادشایی خودا نزیکه و بیه. توبه بکەن
 و وی خەوهر خوەشه ئیمان بارن.»

یەکمین شاگردیل عیسا

١٦ وەختی عیسا لە لیوہئ دەریاچەئ جەلیل
 رەد بوید، شەمعون و ئاندریاس برائ دی،
 کە تور خستیانە دەریاچە گە، چوینکە ماسیگر

یەحیا، گورجە وکەر رێ مەسیح

١ شرو ئینجیل عیسا مەسیح کور خودا.
 ٢ وەناو کتاو ئەشعە یائ پەتخەمەر
 نويسرياس:
 «ئێرنگە مە پێخام هاوهر خوەم وەرجه تو
 کل کەم،
 تا رێه گەد گورجە و بکی؟»
 ٣ «دەنگ ئەوہ کە وەناو بیاوان
 هاوار کەئ:

«رێ خودا وەند گورجە و بکەن!

رێیلی راس بارن.»

٤ یەحیائ تەعمیددەر وەناو بیاوان ئاشکرا بی
 و بانگەوازی کردیا کە مەردم ئەرا بەخشین
 گونایلیان، توبه بکەن و خوسل تەعمید
 بگرن. ٥ مەردم ولات یەهودیه و مەردم شار
 ئورشەلیم، گشتیان چیانە ئەرا لای و وە
 گونایلیان ئیقرار کردیان، وەناو چەم ئوردون
 لە لی خوسل تەعمید گردیان. ٦ یەحیا دڵنگیگ
 لە موی شتر کردیا وەرەو قەپوہنێگ لە چەرم
 بەسیادە ناوقەئ و کولە و هەسەل کویەیلە
 خواردیا. ٧ یەحیا بانگەوازی کردیا و وەتیا:
 «وہشون مە، کەسئ توبەناتر لە مە تیدن
 کە تەنانەت مە شایسە نیم بچەمیەم و
 بەن کەوشە گانی واز بکەم. ٨ مە ئیوہ وە گەرد
 ئاو تەعمیددان دامە، وە لی ئەیو وە گەرد
 روح القودوس تەعمیددان دەئ.»

زوی دهنګ و ناوئ و سهرئانسر مهنهقهئ
جهلیل پېچیا.

شهفای خهسویرهی پتروس و قیر فرهیګ تر

٢٩ وهختئ عیسا کهنیهسه که هیشتهجئ،
وهشوئ وهگهرد یاقوب و یوحنا چیه ئهرا مال
شهمعون و ئاندریاس. ٣٠ خهسویرهی شهمعون
تهو داشت و وهناو جئ بی. ئهوانه زویزی عیسا
له حالئ ئاگدار کردن. ٣١ جا عیسا چیه مل
سهری دهسئ گرد و هیزئ دا. تهوهگهئ بریا
و خهریک میوانداریان بی.

٣٢ ئه و ئیواره وهختئ بویاده خوهر ئاوا،
گشت نهخوهشیل و ئهوانه که خوو داشتن
هاوردنه ئهرا لای عیسا. ٣٣ مهردم شارهکه
گشتئ وه نوای دهرهکه گردهو بوین! ٣٤ عیسا
قیر فرهیګ که تویش نهخوهشیل جورواجور
بین، شفا داد و دیویل قسیهیګ بکهن، چونکه
ناسیائئ.

دوعای عیسا وه تهنیایی

٣٥ دهم شهوهکی که ههوا هیمرای تهریک
بی، عیسا ههلساد و له مالهکه چیه دهیشت،
چیه ئهرا شون چوئیک و وه ئهوره خهریک
دوعا کردن بی. ٣٦ شهمعون و هاوریهگانی چینه
میئ. ٣٧ وهختئ پهئای کردن، وهپئ وهتن:
«گشتیهکی میئ تو کهن!» ٣٨ عیسا وهپئان
وهت: «بان بچیم ئهرا ئاوییل دهورو وهر تا
وه ئهوریشه بانگهوازی بکهم، چونکه ئهرا ئیه

بین. ١٧ عیسا وهپئان وهت: «وهشون منهو
بان که ئیه کهمه راوچی مهردمیل.» ١٨ ئهوانه
زویزی تورهگانیان هیشتهجئ و کهفته شونئ.
١٩ جا کهمئ چیه نواتر، یاقوب کور زیدی
و یوحنا ئای برائ دی، که وهناو قایقیګ
تورهگانیان ریکراس کردیان. ٢٠ زویزی چریهئان
جا ئهوانه باوگیان زیدی وهگهرد کارکهریل ناو
قایقهکه هیشتهجئ و کهفته شونئ و چین.

شهفای پیای که روح ناپاک داشت

٢١ ئهوانه چینه ئهرا شار کهفه رناحوم.
وهختئ روژ شهبات که ههر ئه و شهمهئ
موقهدهس جویله کهیله رهسئ، عیسا زویزی
چیه ئهرا کهنیهسه و شرو کرده تالیم داین.
٢٢ مهردم وه تالیمی سهریان سې مهنوی،
چونیکه وه دهسلاتهو تالیم دیاد، نه جور
ماموستایل تهورات. ٢٣ وه ئه و وهخته، وهناو
کهنیهسه کهیان پیایګ بی که روح ناپاک داشت.
کردهئ هاوار: ٢٤ «عیسای ناسری، تو چه
توایده ئیمه؟ هاتیده نابودمان بکی؟ زانم تو
کید! تو ئه و قودوس خودایده!» ٢٥ وه لئ عیسا
تهشهری داده لئ و وهت: «بیدهنگ به و
له ئه و پیایشه بهوه دهیشت!» ٢٦ ئمجا ئه و
روح ناپاکه، پیاکه وه تن شهکان و وه هاوار
کیشاین وه لئ هاته دهیشت. ٢٧ مهردم گشتئ
جوری سهریان سې مهنوی که له یه کترهکی
پرسیان: «ئیه چهس؟ تالیمیتګ تازه و دهسلات
دارا! ئه و تهنانهت وه روحیل ناپاکیش فهران
دهئ، ئه و انیش گوشه لئ تهکن.» ٢٨ جا فره

عیسا، چینه بان خانگ و شرو کردنه لا بردن سهقفه گه ی بان سهر عیسا. وهشون واز کردن سهقفه گه، فلهجه گه وه جیه گه یه و، شوریه و کردنه خوار. ^۵ وهختی عیسا ئیمان نه وانه دی، وه فلهجه گه وهت: «کوره گه، گونایل بهخشی». ^۶ قیری له ماموستایل تهورات که وه نهوره نیشتون، وه دل خوتانا فکر کردیان: ^۷ «ئهرا ئی پیا ئیجور قسیه یگ وه زوان هاورد؟ ئیه کفر که ی! کی بیجکه خودا تویه نی گونایل بوه خشی؟» ^۸ عیسا زویزی وهناو روح خوهی زانست وه گهرد خوتانا چه فکر کهن وه پپان وهت: «ئهرا وهناو دل وه ئیجوره فکر کین؟» ^۹ وهتن کامیان وه ئی فلهجه ئاساتره، ئیه که «گونایل بهخشی» یا وهتن «هه نس و جیه گه هه لگر و ری بکه؟» ^{۱۰} ئیرنگه ییش تا بزانی کور ئنسان وه بان زهوی دهسلات بهخشین گونایل دیری» عیسا وه فلهجه گه وهت: ^{۱۱} «وه پپد ئویشم، هه نس، جیه گه هه لگر و بجوه ئهرا مال!» ^{۱۲} وه پیا هه لساد و زویزی جیه گه ی هه لگرد و وه نوای چه و گشتیان وه نهوره جیه دهیشت. گشتیان سهریان سر مه نوی و خودا جه لال دان، وهتن: «ههرا یههر ئیجور چشتی وه چه و نویمنه.»

دهنگ کردن لاوی

^{۱۳} عیسا یه ی جارتر چیه ئهرا لیوهی ده ریچه گه. مهردم گشتی له لای گردهو بویان و ئه ویش تالمیان دیاد. ^{۱۴} وهختی ری کردیاد، لاوی کور حه لفای دی که وه نهو شونه که باج گردیان دانیشتی. وه پی وهت: «وهشون منهو بهو.» ئه ویش هه لساد و کهفته شوی. ^{۱۵} وهختی عیسا وه مال لاوی وه سهر سفره نیشتی، قیر فره یگ له باجگریل و گوناگریل وه گهرد عیسا و شاگرده گانی وه سهر

هاته. ^{۳۹} جا چیه ئهرا سهرئانسه ر جهلیل وهناو که نیهه گانیان بانگه وازی کردیاد و دیویل دهر کردیا.

شهفای بیای جوزامی

^{۴۰} پیا یگ جوزامی هاته ئهرا لای عیسا، کهفته مل زرانی و لالکیاده پی و وهت: «ته گهر بتوای، تویه نید شهفام بی.» ^{۴۱} عیسا دلی ئهرا ی سزیا و دهس خوهی دریژه و کرد، دهس ناده قی پیاگه و وهت: «مه توام، شهفا بگر!» ^{۴۲} زویزی، جوزامه گه لا چی و شهفا گرد. ^{۴۳} عیسا زویزی ئه و پیا مرهخهس کرد و وه کوتران فره یگ ^{۴۴} وه پی وهت: «هوشد بود وه ئی باوته وه که سی چشتی نویشت؛ وه لی بچو خوده وه کاهن نیشان بیه و ئهرا شهفای خوده، ئه و قوروانیه که موسای په یخه مه ر ئهمر کردیه، پیشکهش بکه تا ئهرا نه وانه بوده شایه تیگ.» ^{۴۵} وه لی ئه و پیا چیه دهیشت و وه خیال رهحته له ئی باوته قسیه کرد و خه وه ری پهخش کرد. وه ئی بونه عیسا دی نه تویه نست ئاشکرا بچوده ناو شار، به لکه مه وه شونیل چول وه دهیشت شار مه نیاد. مهردمیش له گشت شونینگه و هاتیانه ئهرا لای.

شهفای بیای فلهج

^۲ وهشون چهن روژتر، وهختی عیسا هاته و ئهرا شار که فهرناحوم، مهردم خه وهردار بین که ها مال. ^۲ قیر فره یگ گردهو بین، نه وقره که ته نانهت وه نوای دهره گه جی نوی، ئه ویش که لام خودا ئهرا یان بانگه وازی کردیاد. ^۳ وه ئی وهخته، چهن نه فهر له ری ره سین و پیا ی فلهج یگ که چوار نه فهر هه لی گردوین، هاوردی نوا. ^۴ وه لی وهختی نه وانه وه بونه ی شلخی جه مایهت نه تویه نستن بارنی ئهرا لای

گہنم رډه بویا و شاگردیلپیشی وهختی چیان، شرو وه کهنن گول گهنمگان کردن. ^{۲۴} زانایل فرقهی فهریسی وهپی وهتن: «بنور، ئهرا شاگردهیلد کارئی کهن که وه روژ شهبات رهوا نیه؟» ^{۲۵} عیسا جواو دا: «مهر تا ئیرنگه نهخوهنینه داود پادشا چه کرد وهختی خوهی و یارهگانی ورسیان بی و کهفتنه تهنگی، ^{۲۶} که چوی ئهوه له وهخت ئهبیاتار، کاهن گهورا، چیه ناو مال خودا و نانئ که تهقدیس بی خوارد و داده یارهگانیشتی، هر چهن خواردن ئهوه تهنیا ئهرا کاهنیل رهواس؟» ^{۲۷} جا وهپیان وهت: «شهبات ئهرا ئنسان درس بیه، نه ئنسان ئهرا شهبات. ^{۲۸} ئمجا، کور ئنسان سایو روژ شهباته.»

شهبای پیای عهلیل

۳ عیسا یهئ جارتار چیه ناو کهنیه. وه ئهوره پیایگ بی که یهئ دهسئ وشک بوی. ^۲ قئری له ئهوانه که وه ئهوره بین عیسا خستنه ییز چهو تا ئهگهر وه روژ شهبات که هرر ئهوه شهمهئ موقهدهس جویله کهیله ئهوه پیا شهفا یی، دهسپچکی ئهرا بخته پی کردن پهیا بکهن. ^۳ عیسا وه ئهوه پیا که دهسئ وشک بوی وهت: «وه نوای گشتیه کی بوسی.» ^۴ ئمجا له ئهوانه پرسئ: «وه روژ شهبات خاصی کردن رهواس یا خراوی کردن؟ گیان کهسئ نجات داین یا کوشتی؟» وهلی ئهوانه بیدهنگ مهنن. ^۵ عیسا، وه توره یگه و نوریه کهسیلی که وه دهورو وهری بین، وه دلره قیان خهمبار بی، وه پیایگ وهت: «دهسد دریژو بکه.» ^۶ ئمجا زانایل فرقهی فهریسی چینه دهیشت و زویزی وهگهرده وهاخوازیل هیرو دیس دس وه یه کی کردن که چوی عیسا له بین بوهن.

سفره بین، چوبیکه قیر فره یگیان له لی پیرهوی کردیان. ^{۱۶} ماموستایل تهورات که وه فرقهی فهریسی بین، عیسا دین که وه گهرد گوناکاریل و باجگریل ها سهر سفره، وه شاگرده گانی وهتن: «ئهرا عیسا وه گهرد باجگریل و گوناکاریل نان خوهی؟» ^{۱۷} وهختی عیسا ئی قسیه شنهفت وهپیان وهت: «نهخوهشیلن هه وه جیان که فیه تهبیب، نه ئایه میل ساق. من ناتمه تا سالحان به لکه م تا گوناکاریل دهنگ بکه م.»

برسیار له باوهت روژه

^{۱۸} وهختی شاگردیل به حیا و فهریسیهیل وه روژه بین، چهن نه فهرینگ هاتنه ئهرا لای عیسا وهتن: «ئهرا شاگردیل به حیا و شاگردیل فهریسیهیل روژه گرن، وهلی شاگردیل تو روژه نیه گرن؟» ^{۱۹} عیسا جواو دا: «چوی بو میوانیل سویر تا وهختی زاوا ها گهردیانهو، روژه بگرن؟ تا وهختی زاوا ها گهردیان نیه تویهنن روژه بگرن. ^{۲۰} وهلی روژیلی رهسئ که زاوا له لیان سئیریهی. وهناو ئهوه روژیله، روژه گرن. ^{۲۱} «هویچکهس یهئ تیکه پارچهی نو که نه چیهسه ئاو، پینه نیه کیده قی دلنگ کویه نه وه. ئهگهر ئی کاره بکی، پینه گه له لی که نرئد و نوه گه له کویه نه گه که نرئدهو، دریایه گیشی به ترهو بود. ^{۲۲} جا هویچکهیش شراو نو نیه کیده ناو مهشکهیل کویه نه. ئهگهر ئی کاره بکی، شراوه گه مهشکه گان درنئد، وه ئیجوره، شراوه گه و مهشکه گان هرر دگیان وه کیس چهن. شراو نو بایه بکیدهی ناو مهشکهیل نو.»

سایو روژ شهبات

^{۲۳} یهئ روژ شهبات که هرر ئهوه شهمهئ موقهدهس جویله کهیله، عیسا وهناو زهویزاریل

ياقوب کور حلقای، ته دای، شه معون ماروف
وه ولات پارټز،^{۱۹} يه هودای ته سخریوتیش
که وه عیسا خټانه ت کرد.

عیسا و سهروک روحیل ناپاک

^{۲۰} عیسا یه ی روژتر چیه ته را مال، وه
دواره مهردم گردهو بین، ته وجوره که خوهی
و شاگردیلې ته نانه ت دهرهفت نان خواردن
نیاشتن. ^{۲۱} وه ختی خاوخیزانه گهی عیسا ئیه
شنهفتن، که فتنه ری تا هه ټیگر و وه گهرد
خوتان بوه نی، چونکه وه تیان: «وه سهر
خوهی نه مهنیه.» ^{۲۲} ماموستایل ته وراتیش
که وه ئورشه لیم هاتوین، وه تیان: «بعه لزبول
دیرې، دټویلش وه مه یه ت سهروک دټویل
که ټده دهیشت.» ^{۲۳} جا عیسا ته وانه چرې و
مه سله تیلیگ ته را ټان هاورد و وه ت: «شه ټتان
چوی تویه نی شه ټتان دهر بکې؟» ^{۲۴} ته گهر
مه مله که تی وه زد خوهی هه ټسې، نیه تویه نی
به رده وام بمیځي. ^{۲۵} ته گهریش مایگ وه زد
خوهی هه ټسې، ته و مال ه نیه تویه نی به رده وام
بمیځي. ^{۲۶} شه ټتانیس ته گهر وه زد خوهی
هه ټسید و پهل په له و بود، نیه تویه نی ده وام
بارې، به ټکه م ټاخرې ره سیه. ^{۲۷} ههر ئیجوره
هو یچکه س نیه تویه نی بچوه ناو مال پایگ
هیژدار و دارایه گه ی چه پاو بکې، مهر ئیه که
یه کم جار ته و پای هیژداره بوه سیده و. ئمجا
وه راسی تویه نی مال ه گه ی چه پاو بکې.
^{۲۸} «وه راسی، وه پیدان ئویشم ته مام گونایل
ئسان و ههر کفریگ که بکې به خشریده؛
^{۲۹} وه ی ههر که وه روح القودوس کفر بکې،
هه را ئیه ر نیه و خشرې، به ټکه م وه گونا یگ
ته به دی تاوانباره.» ^{۳۰} ئی قسیه ی عیسا وه ئی
بونه بی که وه تیان «روح ناپاک دیرې.»

جهم فره یگ وه شون عیسا

^۷ عیسا وه گهرد شاگردیلې چیه لیوه ی
ده ریاچه گه. جه مایه ت فره یگ له
جه لیلیه گانیس وه شونیه و چیان. ^۸ ههر
ئیجوریش قیر فره یگ له مهردم ولات
یه هودی و شاریل ئورشه لیم و ته دومیه و
ته و لای چه م ئوردون، وه مه نته قهیل ده ورو
وه ر سور و سیدون هاتوین. وه ختی خوهر
گشت کاریل عیسا شنهفتن، هاتنه ته را لای.
^۹ وه بونه ی ئیه که جه مایه ت فره ی، عیسا
وه شاگردیلې وه ت قایق یگ ته رای گورچه و
بکه ن، تا مهردم شلخ نه که نه ملی. ^{۱۰} چونکه
فره که سیل شه فا داوی، نه خوه شیل هو یژه
کردنه ته را لای تا ده س بیه نه قی. ^{۱۱} ههر
وه ختیش روحیل ناپاک دوینبانی، وه نوای
پای، خوتان خستیان زهوی و هاوار کردیان:
«تو کور خودای!» ^{۱۲} وه ی ته ویش پاملتان
بی و ده ستور دا پتان وه لای مهردم نویشن
ته یو کیه.

هه ټوژاردن دوانزه ره سول

^{۱۳} عیسا چیه ته را بان کویه یگ و ته وانه
که تواس، چرې ته را لای خوهی، ته وانیس
چینه ته را لای. ^{۱۴} عیسا دوانزه نه فره له ټان
دیاری کرد و وه پتان وه ت ره سول، تا وه گهردی
بون و کلیان بکې ته را بانگه وازی کردن، ^{۱۵} ئی
ده سلا تیشه بیاشتون که دټویل بکه نه دهیشت.
^{۱۶} ته و دوانزه نه فره که دیاریان کرد ئیانه
بین: شه معون که ناوی ناده پتروس؛ ^{۱۷} یاقوب
کور زیدی و براگه ی یوحنا که وه پتان
وه ت 'بوانرجس'، یانی 'کوریل هه وهره تریقه'؛
^{۱۸} ټاندریاس، فیلیپوس، به رتولما، مه تا، توما،

دالگ و برایل عیسا

٣١ ئمجا دالگ و برایل عیسا هاتن. ئهوانه وه دهیشت وسان و یه کی کل کردن تا بچریدی. ٣٢ جه مایه تیگ وه دهور عیسا نیشتون، وهی وهتن: «دالگ و برایل وه دهیشت وسانه مینی تو کهن.» ٣٣ عیسا جواو دا: «دالگ و برایل چ که سیلینگن؟» ٣٤ ئمجا نوریه ئهوانه که وه دهوری نیشتون و وهت: «ئیانه نه دالگ و برایل! ٣٥ چونکه ههر کهس خاست خودا وه جی باری، برا و خویشک و دالگ منه.»

مهسلهت جفتیار

٤ بهی جارتر عیسا وه لیوهی ده ریاحه گه شرو کرده تالیم داین. جه مایهت فره گه وریگ دهوری گردوبن ئه وقره که ناچار بی سوار قایقی بود که وهناو ده ریاحه گه بی، دانیشته ناوی، جه مایه ته گیش گشتی وه لیوهی ده ریاحه گه بین. ٢ ئمجا وه گهرده مهسله تیل، چشتیل فره یگ وه پیان یای دا. وهناو تالیمه گانی وه پیان وهت: ٣ «گوش بگرن! روژی جفتیاری ئه را تویه م خستن چیه دهیشت. ٤ وهختی تویه م خستیا، بریگ وه تویه مه گان که فتنه ناو ری و باله ندهیل هاتن و خواردن پان. ٥ برینگتر که فتنه ناو زهوی کوچگین که خاک فره یگ نیاشت. جا زوی سهوز کردن، چونکه خاکه گه ئی تهنگ بی. ٦ وهلی وهختی خوه هه لات سزبان، چونکه ریشه نیاشتن وشک بین. ٧ برینگتریش که فتنه ناو درگه گان. درگه گان گه ورا بین و خنکانیان و بهر ناوردن. ٨ وهلی باقی تویه مه گان که فتنه ناو زهوی خاسیگ و جوبیق دان، گه ورا بین و بهر هاوردن، فره وه بین، بریگ سی، بریگ شهس برینگیش ته نانهت

سهده به رابه ر.» ٩ ئمجا وهت: «ههر کهس گوش شنه و دیری، بشنه فی.»

١٠ وهختی عیسا ته نیا بی، ئه و دوانزه شاگرده و که سیلی که وه دهوریه و بین، له باوهت مهسله ته گان له لی پرسین. ١١ وه پیان وهت: «راز پادشاهی خودا وه ئیوه دریاس، وهلی ئه را مهردمیگ که هانه دهیشت، گشت چشتیگ وه شکل مهسله ته؛ ١٢ تا:

«"بنورن، وهلی دهرک نه کهن،

بشنهفن، وهلی نه فامن،

نه خوائ هه لوگهردن و بوه خشرین!"»

١٣ ئمجا وه پیان وهت: «ئی ئی مهسله ته دهرک نه کردین؟ جا چوی گشت مهسله ته گان تویه نین دهرک بکین؟ ١٤ جفتیار، که لام خودا جور تویه م پهخش کی. ١٥ بریگ مهردم جور تویه میل لیوهی ری، ئه وره که که لام پهخشه و بود؛ ههر ئیه که که لام شنهفن، شهیتان تی و که لامی که وهناو دلان کالیاس، دزیدی. ١٦ قیری تر، جور تویه میلینگن که که فتنه سه ناو زهویل کوچگین؛ ئهوانه وهختی که لام خودا شنهفن، زویزی وه شادی قهبولی کهن، ١٧ وهلی چونکه که لام خودا وهناو پان ریشه ئیری، ته نیا قیر که میگ دهوام تیه رن. ئمجا وهختیگ وه بونهی که لام، تویش بهر دیا عزاو تیه ن زویزی له ئیمان کهفن. ١٨ قیری تر، جور تویه میلینگن که که فتنه سه ناو درگیل؛ که لامه گه شنهفن، ١٩ وهلی نگرانیل ئی جهان و فریو دهوله مانی و هه وهس چشتیلتر چوده ناو دلان و که لام خنکی و بی بهری کی. ٢٠ وهلی ئهوانه ئی که که فنه ناو زهوی خاس؛ ئهوانه نه که که لام خودا شنهفن و قهبولی کهن و سی، شهس ته نانهت سهده به رابه ریش بهر تیه رن.»

۳۳ عیسا وه‌گه‌رد ئی‌جور مه‌سله‌تیل فره‌یگ، تا ئه‌وره که تویه‌نستن ده‌رک بکه‌ن، وه که‌لام خودا ئه‌راپان وه‌تیا. ۳۴ بی‌جگه وه‌گه‌رد مه‌سله‌ت چشتی ئه‌راپان نه‌وه‌تیا؛ وه‌لی وه‌ختی وه‌گه‌رد شاگرده‌گانی ته‌نیا بی، مانای گشتی ئه‌راپان وه‌تیا.

ئارام کردن واهیلان ده‌ریا

۳۵ ئه‌و روزه وه‌ختی بیه ئی‌واره، عیسا وه شاگرده‌گانی وه‌ت: «بجیمه ئه‌را ئه‌و لای ده‌ریاچه‌گه.» ۳۶ ئه‌وانه مه‌رده‌گه هیشته‌نجی و عیسا وه‌گه‌رد ئه‌و قایقه که وه‌ناوی بی، وه‌گه‌رد خویانا بردن. چهن قایق‌تریش وه‌گه‌ردپان چین. ۳۷ له‌ناکاوا واهیلانی هات. تافه‌گان جورئ دیانه قایقه‌گه که پری بیه ئاو. ۳۸ وه‌لی عیسا وه‌ دویای قایقه‌گه، سه‌ر ناویه بان بالشتیگ و خه‌فتوی. شاگرده‌گانی هه‌لپسانن و وه‌تن: «ماموستا، ده‌ربه‌ن نیید دیریم له‌ بین چیم؟» ۳۹ عیسا هه‌لساد و ته‌شه‌ری دا واگه، وه‌ ده‌ریاچه‌گه وه‌ت: «بیده‌نگ بو! ئارام به!» ئمجا واگه وساد و گشت جای ئاشاسیگ کامل گرده وهر. ۴۰ ئمجا وه شاگردیلی وه‌ت: «ئه‌را ئه‌وقره زاوردان چیه؟ هیم‌رای ئیمان نیرین؟» ۴۱ ئه‌وانه فره‌ زاورپان چوی، وه‌ یه‌کتره‌کی وه‌تیان: «ئیه کیه که ته‌نانه‌ت وا و ده‌ریاچه‌یش له‌ لی فه‌رمان به‌ن!»

شه‌فای پیاو خودار

۵ ئه‌وانه چینه ئه‌را ئه‌و لای ده‌ریاچه‌ی جه‌لیل، وه مه‌نته‌قه‌ئ جه‌راسیان. ۲ وه‌ختی عیسا له‌ قایقه‌گه داوه‌زی، زویزی پیاگ که تویش روح ناپاک بی، له‌ قه‌ورسان هاته‌ ده‌یشت و ته‌قیاده پی. ۳ ئه‌و پیا وه‌ناو

مه‌سله‌ت چراخ

۲۱ عیسا وه‌ ئه‌وانه وه‌ت: «ئی چراخ تیه‌رتنه‌ ناو تا بنی‌ی ژیر سه‌وه‌ته یا ته‌ختیگ؟ ئی نیه‌نیی بان چراخدان؟ ۲۲ چونیکه چشتی شارپایه‌وه نیه مه‌ر ئه‌را ئاشکرا بویی، چشتیگیش نقوم نیه مه‌ر ئه‌را په‌یا بویی. ۲۳ ههر که‌س گوش شنه‌وا دیری، بشنه‌فی.» ۲۴ ئمجا ههم وه‌ت: «ورده‌و بونه‌ ئه‌وه که شنه‌فین. وه‌گه‌رد ههر په‌یمانیه‌گ بکیشین، ئه‌رادان کیشیید، ته‌نانه‌ت فره‌تریش. ۲۵ چونیکه وه‌ ئه‌و که‌سه که دیری، فره‌تر درپید، وه‌ ئه‌و که‌سه که نیری، ههر ئه‌وه‌یسه که دیری له‌ لی سیرنیده‌و.»

مه‌سله‌ت سه‌وز کردن تویه‌م

۲۶ عیسا وه‌ت: «پادشایی خودا مینیده‌ پیاگ که تویه‌م وه‌شنیده‌ سه‌ر زه‌وی. ۲۷ شه‌و و روژ، چ وه‌ناو خه‌و بود چ وه‌ خه‌وهر، تویه‌مه‌گه سه‌وز کئ و گه‌ورا بود. ئه‌ویش نیه‌زانی چوی بو. ۲۸ زه‌وی وه‌ خویه‌و به‌ر ده‌ی: یه‌کم ساقه، وه‌شونی گول گهنم سه‌وز که‌ی و ئمجا گول گهنم پر له‌ دان بود. ۲۹ وه‌ختی خه‌له‌ بره‌سی، جفتیار زویزی داس وه‌ کار گری، چونیکه وهرز دره‌و ره‌سیه‌.

مه‌سله‌ت ده‌نگ خه‌رده‌ل

۳۰ عیسا یه‌ی جارتر وه‌ت: «پادشایی خودا وه‌ چ چشتی وینه‌ بکیم، یا وه‌گه‌رد چ مه‌سله‌تی بوشیمنی؟ ۳۱ ئه‌وه جور ده‌نگ خه‌رده‌لیگه. خه‌رده‌ل، بویچگترین ده‌نگیگه که کالنه‌ی ناو زه‌وی، ۳۲ وه‌لی وه‌ختی کالیا، سه‌وز که‌ی، وه‌ گشت گیایل باخ گه‌وراتره‌و بود، په‌لیل گه‌ورا ده‌ر تیه‌ری، ئه‌وقره که‌ باله‌نده‌یل ئاسمان تیه‌ن وه‌ناو سایه‌ره‌گه‌ی لانه‌ درس که‌ن.»

هاتوی، ئەرا مه‌ردم وه‌تنه‌ئ. ١٧ ئمجا مه‌ردم لالکپانه عیسا که مه‌نته‌قه‌گیان بیلیده‌جی. ١٨ وه‌ختی عیسا سوار قایق بی، پیاگه که وه‌رجه‌وه خوو دار بی، لالکپادهو تا وه‌گه‌ردی بجود. ١٩ وه‌لی عیسا نه‌ئیش و وه‌پی وه‌ت: «بچوه ئەرا مال، له لای خزمه‌گاند و وه‌پیان بوبیش خوداوه‌ند ئەرا تو چه کردی و چوی به‌زه‌پی هاتیه‌سه‌پید». ٢٠ جا ئەو پیا چیه ئەرا ولات دکاپولیس، ده‌س کرده جار داین هه‌ر چی که عیسا ئەرای کردوی، مه‌ردمیش گشتی سه‌ریان س‌ مه‌نیا.

شه‌فای دوپه‌ت یایروس و ژن نه‌خوه‌ش

٢١ عیسا به‌ی جارتر وه‌گه‌رد قایق چیه ئەرا ئەو لای ئاوه‌گه. وه‌ لیوه‌ی ده‌ریاچه‌گه، جه‌ماپه‌ت فره‌نگ هاتن ده‌وری گردن. ٢٢ ئمجا یه‌کی له سه‌روکیل که‌نیه‌سه که ناوی یایروس بی هاته‌ ئه‌وره، وه‌ختی عیسا دی، که‌فته مل پای و ٢٣ فره‌ لالکپاد و وه‌ت: «دویه‌ته بویچه‌گه‌م دیری مری. لالکپه‌مه‌ پید به‌و ده‌س بنه‌ ملی تا شه‌فا بگری و زنی بمینی». ٢٤ جا عیسا وه‌گه‌ردی چی.

قیر فره‌نگیش وه‌شون عیسا که‌فته‌ه ری. ئەوانه‌ فره‌ وه‌ ملیه‌و شلخ کردیان. ٢٥ وه‌ ئەو ناوه، ژینگ بی که دوانزه سال تویش خوینریژی بی. ٢٦ ئەوه ئەرا ده‌رمان له لای ته‌ببیل فره‌نگ، رهنج فره‌نگ کیشاوی و گشت دارایه‌گه‌ی خه‌رج کردوی؛ وه‌لی وه‌ جیای ئەوه که خاسه‌و بود، به‌تره‌و بوی. ٢٧ جا وه‌ختی له باوه‌ت عیسا شنه‌فت، له بین جه‌ماپه‌ت هاته‌ پشت سه‌ری و ده‌س دا ق به‌تیه‌گه‌ی. ٢٨ چونیکه له لای خوه‌ی وه‌توی: «ئه‌گه‌ر ته‌نیا ده‌س بیه‌مه‌ ق به‌تیه‌گه‌یشی، شه‌فا گرم». ٢٩ هه‌ر ئەو ئانه‌ خوینریژی‌ه‌گه‌ی

قه‌وریل مه‌نیا و دی که‌س نیه‌تویه‌نستیا ته‌نانه‌ت وه‌گه‌رد زنجیر بوه‌سیدی‌ه‌و. ٤ چونیکه چهن جار ئەوه وه‌ زنجیر و پاوه‌نیل ئاسنی به‌ساوینده‌و، وه‌لی زنجیره‌گان بریاد و پاوه‌ن ئاسنیه‌گان شکنیا. که‌سێ تویه‌نای رام کردنی نیاشت. ٥ شه‌و و روژ وه‌ناو قه‌وریل و وه‌بان چیايل هاوار کردیاد و وه‌گه‌رد کوچگ خوه‌ی زامدار کردیاد. ٦ وه‌ختی وه‌ دویره‌و عیسا دی، وه‌ ده‌وده‌وان هات و سجده‌ی کرد، ٧ جا وه‌ ده‌نگ به‌رز هاوار کرد: «ئی عیسا، کور خودای هه‌ربه‌رز، تو چ کاری وه‌ مه‌ دیری؟ قه‌سه‌مد ده‌مه‌ خودا عه‌زاوم نیدا!» ٨ چونیکه عیسا وه‌پی وه‌تیا: «ئی روح ناپاک، له ئی پیا به‌وه‌ ده‌یشت!» ٩ ئمجا عیسا له لی پرسی: «ناود چه‌س؟» جواو دا: «ناوم له‌شکه‌ره؛ چونیکه فره‌یم». ١٠ جا فره‌ لالکپاده عیسا که ئەوانه له ئەو مه‌نته‌قه‌ نه‌کیده ده‌یشت. ١١ وه‌بان چیايل ئەو ده‌ورو وه‌ره، ریه‌ن گه‌وراڤگ وراز خه‌ریک خواردن بین. ١٢ روحیل ناپاک لالکپانه عیسا و وه‌تن: «ئیمه‌ کل بکه‌ ناو ورازه‌گان؛ بیل بچیمنه‌ ناو ئەوانه». ١٣ عیسا هیشت. جا ئەو روحیل ناپاکه‌ هاته‌نه ده‌یشت و چینه‌ ناو ورازه‌گان. ریه‌نی که‌ نزیک دو هه‌زار وراز بین، وه‌ سه‌ره‌خواواری چیاگه‌وه‌ هوپزه‌ کردنه‌ ناو ده‌ریاچه‌گه‌ و خنکیان.

١٤ ورازوانه‌گان ده‌ر چین و ئی هه‌لکه‌فته وه‌ناو شار و ئاواپی په‌خش کردن، مه‌ردمیش هاتن تا بوین چه‌ هه‌لکه‌فتیه. ١٥ ئەوانه‌ هاته‌نه ئەرا لای عیسا و وه‌ختی دین ئەو پیاي خوداره که وه‌رجه‌وه تویش له‌شکه‌رینگ وه‌ روحیل ناپاک بی، ئیرنگه‌ دلنگ کردی‌ه‌سه‌ وه‌ر و عاقل نیشته‌یه‌سه‌ ئه‌وره، فره‌ زاوریان چی. ١٦ که‌سیلی که ئی هه‌لکه‌فته وه‌ چه‌و دوین، هه‌ر چی که وه‌ سه‌ر پیاگه که خوو داشت و وه‌ سه‌ر ورازه‌گان

هه‌ئس!«^{۴۲} ته‌ویش زویزی هه‌ئساد و شرو کرده رێ کردن. دویه‌ته‌گه دوانزه سالی بی. ته‌وانیش وه ئی هه‌لکه‌فته فره فره سه‌ریان سړ مه‌ن. ^{۴۳} عیسا پاملتیا بی و وه‌ته پتیا نلین که‌سینگ وه ئی هه‌لکه‌فته ئاگدار بود، جا وه‌ت چشتی بیه‌نه دویه‌ته‌گه تا بخوی.

بی ئیمانی مه‌ردم ناسره

۱ عیسا ئه‌وره هیشه‌جی و وه‌گه‌رد شاگرده‌گانی چیه ئه‌را شاره‌گه‌ی خوه‌ی. ^۲ وه‌ختی روژ شه‌بات یانی شه‌مه‌ی موقه‌ده‌س جویله‌که ره‌سێ، شرو کرده تالیم داین وه‌ناو که‌نیه‌سه. مه‌ردم فره‌ینگ وه شنه‌فتن قسه‌یه‌لی سه‌ریان سړ مه‌ن. ئه‌وانه وه‌تیا: «ئی پیا ئیانه گشتی له کوره یای گردپه؟ ئیه چ زانیاریگه وه‌پی به‌خشیا‌س؟ ئیه چ مोजه‌یلگه که وه ده‌سی ئه‌نجام گری؟^۳ ئه‌یو مهر ئه‌و چو تاشه نیه؟ مهر کور مریه‌م و برای یاقوب و یوشا و یه‌هودا و شه‌معون نیه؟ مهر خویشکیلی وه ئیر، له‌لامان نین؟» وه ئی بونه وه لپان به‌ر خوارد. ^۴ عیسا وه‌پتیا وه‌ت: «په‌یخه‌مهر بی حرمه‌ت نیه بی‌جگه وه‌ناو شار خوه‌ی و وه‌ناو خزمیل و وه‌ناو ئال ماله‌گه‌ی خوه‌ی!»^۵ ئه‌یو نه‌تویه‌نست وه ئه‌وره هویچ مोजه‌یگ بکی، بی‌جگه ئه‌وه که ده‌س خوه‌ی وه‌بان چهن گله نه‌خوه‌ش ناد و ئه‌وانه شه‌فا دا و ^۶ وه بی ئیمانیا‌ن سهری سړ مه‌ن. ئمجا، عیسا وه ئاویل ده‌ورو وه‌ر گه‌ردیاد و تالیم دیاد.

ماموریه‌ت دوانزه شاگرد

۷ عیسا ئه‌و دوانزه شاگرده‌ چیه لای خوه‌ی و ئه‌وانه دو وه دو کلیان کرد و ده‌سلات دا پتیا تا وه روحیل ناپاک زال بون. ^۸ پاملتیا بی و وه‌پتیا وه‌ت: «ئه‌را گه‌ردیان، چشتی بی‌جگه

بریا و وه‌ناو جه‌سه‌ی خوه‌ی هه‌ست کرد له ئه‌و نه‌خوه‌شیه شه‌فا گردپه. ^{۳۰} ههر ئه‌و ئانه عیسا زانست هیزینگ له لی هاتیه‌سه ده‌یشت. جا وه‌ناو جه‌مايه‌ته‌گه هه‌لوگه‌ردیا و پرسى: «کی ده‌س دا قی دلنگه‌گه‌مه‌و؟» ^{۳۱} شاگرده‌گان جواو دان: «دوینید مه‌ردم شلخ که‌نه ملده‌و؛ ئمجا پرسید، کی ده‌س داسه قی‌مه‌و؟» ^{۳۲} وه‌لی عیسا نوریه ده‌ورو وه‌ری تا بوینی کی ئی کاره کردپه. ^{۳۳} جا ئه‌و ژنه که زانستیا چه وه سهری هاتیه، وه ترس و له‌رز هات و که‌فته وه‌ر دم عیسا و پاسه‌گه‌ی گشتی ئه‌رای وه‌ت. ^{۳۴} عیسا وه‌پی وه‌ت: «دویه‌ته‌گه‌م، ئیمانده شه‌فاد داس. وه سلامت بچو له ئی نه‌خوه‌شیه‌ه رزگار بو!» ^{۳۵} عیسا هی‌مرای قسه‌یه کردیا که چهن نه‌فه‌ر له مال یا‌یروس، سهروک که‌نیه‌گه، هاتن و وه‌تن: «دویه‌ته‌گه‌د مرد! دی ئه‌را زامه‌ت ده‌یده ماموستا؟» ^{۳۶} وه‌لی وه‌ختی عیسا قسه‌یه‌یان شنه‌فت، وه سهروک که‌نیه‌گه وه‌ت: «زاورد نه‌چوا ته‌نیا ئیمان بیا‌شتوی.» ^{۳۷} جا نه‌یشت بی‌جگه پتروس و یاقوب و یوحه‌نای برای یاقوب، که‌سینگ تر وه‌شونیه‌و بچود. ^{۳۸} وه‌ختی ره‌سینه مال سهروک که‌نیه‌گه، عیسا دی قال بخوریگه و قیری وه‌ دهنگ به‌رز گیره و شین که‌ن. ^{۳۹} جا چیه ناو وه‌پتیا وه‌ت: «ئی قال بخور و شینه ئه‌را چه‌س؟ دویه‌ته‌گه نه‌مردیه، به‌لکه‌م ها ناو خه‌و.» ^{۴۰} وه‌لی ئه‌وانه وه‌پی خه‌نین. وه‌شون ئیه که گشتیا‌ن کرده ده‌یشت، دالگ و باوگ دویه‌ته‌گه و ههر ئی‌جوره شاگرده‌گانی که هاورپی بین وه‌گه‌رد خو‌یه‌و برده ئه‌را جائی که دویه‌ته‌گه بی، چینه ناو. ^{۴۱} ئمجا ده‌س دویه‌ته‌گه گرد و وه‌پی وه‌ت: «تالیتا کوم!» یانی: «ئی دویه‌ته‌ه بوی‌جگه، وه‌پید ئویشم

ئەرا ئىه كە ئەو وە پايىگ درسكار و پاك زانستيا وە ئى بونە پارىزيادى. هەر وەخت قسيهیل يەحيا شنهفتياد، پەشيو بوياد. وەلى خوەشى هاتياد گوش بیده قسيهیلی. ^{۲۱} وەلى دەرەفت خاسيگ رەسى. هيروديس وە روژ جەشن وە دنيا هاتى مټوانىيگ خستە رى و دەرباريل و فەرماندەيل نزامى و گەوراي جەليل دەنگ کرد. ^{۲۲} دويەتەگەئى هيروديا هاتە ناو مەجلس و دەس کردە هەلپەرگە، هيروديس و مټوانیلی خوەشنودەو کرد. ئمجا پادشا وە دويەتەگە وەت: «هەر چى توای لە ئيم داوا بکە كە دەمە پيد.» ^{۲۳} قەسەميش خوارد و وەت: «هەر چى لە ئيم بتوای، تەنانت کوتيگ لە مەملەكەتەگەم، دەمە پيد.» ^{۲۴} ئەويش چيە دەيشت وە دالگى وەت: «داوائى چە بکەم؟» دالگى جواو دا: «سەر يەحيائى تەعميدەن.» ^{۲۵} دويەتەگە زويى وە پەلە چيە ئەرا لای پادشا وەت: «لە ليد توام هەر ئيرنگە سەر يەحيائى تەعميدەن وەيان سينيگ بیده پيم.» ^{۲۶} پادشا فرە خەمبارەو بى، وەلى وەبونەئى قەسەمەگەئى و حرمتە مټوانیلی نەتواس داواكارى دويەتەگە رەد بکى. ^{۲۷} جا پادشا زويى ميرخەزەويگ كل کرد و فەرمان دا سەر يەحيا ئەراى بارى. ميرخەزەوگە چيە ناو زندان سەرى برى و ^{۲۸} نادى ناو سينيگ و هاورد، دادەئى دويەتەگە. دويەتەگەيش، دادەئى دالگى. ^{۲۹} وەختى شاگردەگان يەحيا ئىه شنهفتن، هانت جنازەگەئى بردن و دەفنى کردن.

تير کردن پەنج هەزار نەفەر

^{۳۰} رەسولەگان لە لای عيسا گردەو بين و هەر چى کردوين و تاليم داوين وەپى وەتن. ^{۳۱} عيسا وەپيان وەت: «وەگەرد من بانه ئەرا

يەئى گوجان وەگەرد خوەدان نوين؛ نە نان، نە كولەبار و نە پوليگ وەناو قيوەنەگاندان. ^۹ كەوش بکەنە پا، وەلى شەوى زيايە نەكەنە وەر. ^{۱۰} وەپيان وەت: وەختى چينە ناو مالىگ، تا وەخت وەجى هيشتن ئەو شونە، وەناو ئەو ماله بمين. ^{۱۱} ئەگەريش وە شونىگ قەبولدان نەكەن، يا گوش نيەنە ليدان لە وەخت وەجى هيشتن ئەورە، توز پايلدان بتهکن، تا شاپەتيگ وە زد ئەوانە بود.» ^{۱۲} جا ئەوانە چين و ئەرا مەردم بانگەوازي کرديان كە بايە توبە بکەن. ^{۱۳} ئەوانە ديویل فرەتيگ کردنە دەيشت و نەخوەشيل فرەتيگ وەگەرد روين مەسح و دەسنیشان کردن و شەفا بەخشين.

قەتل يەحيائى تەعميدەر

^{۱۴} ئى خەوەرە وە گوش هيروديس پادشا رەسى، چوينكە عيسا ناوى دەر چوى. برتيگ لە مەردم وەتيان: «يەحيائى تەعميدەرە كە وەناو مردگيل زنيەو بيه وە ئى بونەسە كە ئى كاريل هيزدار و موزەبەلە وە دەسئى تى.» ^{۱۵} برتيگ وەتيان: «ئەو ئەلياس پەتخەمەرە.» برينگريش وەتيان: «ئەيو پەتخەمەريگە جور يەكى لە پەتخەمەريل جاران.» ^{۱۶} وەلى وەختى هيروديس ئىه شنهفت، وەت: «ئىه هەر ئەو يەحياسە كە سەرى بریمە، ئەو زنيەو بيه!» ^{۱۷} چوينكە يەحيا وە فەرمان هيروديس گردوينەئى و بەساوينەئى و خستوينەئى زندان. هيروديس وە بونەئى هيروديا ئى كارە کردوى. هيروديا ژن فيليپ، براى هيروديس بى كە ئيرنگە هيروديس خوازويهئى. ^{۱۸} يەحيا وە هيروديس وەت: «رەوا نيە تو برازند بخوازي.» ^{۱۹} جا هيروديا وە يەحيا قينە دل داشت و تواسيا بكوشيدى. وەلى نيەتويهنستيا، ^{۲۰} چوينكە هيروديس لە يەحيا زاورى چياد،

رئ کردن عیسا وه مل ئاو

٤٥ عیسا زویزی دهستور دا شاگرده گانی تا سوار قایق بون و وهرجه خوهی بچنه ئهرا شار بهیت سیدا وه ئه و لای ئاوه گه، خویشی جه مایه ته گه خسته ری تا بچن. ٤٦ وه شون ئیه که جه مایه ته گه کل کرد، خوهی چیه ئهرا بان کویه تا دوعا بکی.

٤٧ وهختی بیه ئیواره، قایقه گه رهسیه ناوړاس ده ریاچه گه، عیسا ییش وه تنیا وه ناو وشکای بی. ٤٨ شاگرده گانی دی، که دیرن وه زور پارو دهن، چوینکه وا وه چه واشه هاتباد. سات له سی شه وه ری بوی که عیسا وه مل ئاو ری کردیا و وهره لای ئه وانه چیا و تواس له لایان رهد بود. ٤٩ وه لی وهختی شاگرده گان دینه ی وه مل ئاو ری که ی، گومان کردن روحیگه. جا کردنی هاوار، ٥٠ چوینکه گشت دینه ی و رخپان چی. وه لی عیسا زویزی وه گهر دپان قسیه کرد و وهت: «دلدان قورس بو، منم. رخدان نه چود!» ٥١ ئمجا چیه ئهرا لایان وه ناو قایقه گه، واگه ییش وساد و ئه وانیش فره فره سهریان سې مهن، ٥٢ ئهرا ئیه که موجزه ی نانه گان ده رک نه کردوین، چوینکه دلپان رهقه و بوی.

شه فای نه خوه شیل وه جنیسارت

٥٣ وهختی رهسیه ئه و لای ده ریاچه گه، له ولات جنیسارت داوه زین وه ئه وره له نگه ر خستن. ٥٤ وهختی له قایقه گه داوه زین، مهردم زویزی عیسا ناسین و ٥٥ وه ده وده وان چینه سهرئانسهر ئه و مهنته قه و نه خوه شیل نیانه مل تهخت و وه ههر کوره که شنهفتیان ها

جای چوئیگ تا قیژگ شه که تی دهر بکی. چوینکه هات بچو مهردم ئه وقره بی که دهرهفت نان خواردنیش نیاشتن. ٣٢ جا وه تنیا، وه گهر د قایق چینه ئهرا شون چوئیگ. ٣٣ وه لی وهختی داشتن چیان، مهردم فره یگ ئه وانه دین و ناسینان. جا مهردم له گشت شاریل پا پیا نانه ده وهرجه ئه وانه رهسیه ئه و شونه. ٣٤ وهختی عیسا له قایقه گه داوه زی، جه مایهت فره یگ دی و دلی وه حالیان سزیا، چوینکه جور په سیل بی شوان بین. جا خهریک تالیم داینیان بی و چشتیل فره یگ یانان دا. ٣٥ نزیک ئیواره، شاگرده گان هاتنه ئهرا لای وهتن: «ئیرا شون چوئیگه و دیر وهختیشه. ٣٦ مهردم کل بکه تا بچنه ئهرا ئاوا بیل و سهر زه و بیل ده و وهر تا ئهرا خوئان خواره مهنی بسین.» ٣٧ عیسا وهت: «ئیه خوه دان چشتیگ ئهرا خواردن بپنه پتان.» وهتن: «توای بچیم دویس دینار نان بسینیم و بیمنه پتان تا بخوهن؟» ٣٨ وهت: «بچن بزنان چهن گله نان دیرین؟» جا پرسجو کردن و وهتن: «پهنج نان و دو ماسی.» ٣٩ ئمجا وه شاگرده گان وهت تا مهردم بکه نه دهسه دهسه و بنیشه مل سه و زایه گان. ٤٠ ههر وه ئیجوره مهردم وه دهسه یل سه د نه فهری و په نجا نه فهری نیشتنه زهوی. ٤١ وه شونی پهنج نان و دو ماسیه گه گرده دس و نوریه ئاسمان، بهر که تی دا. ئمجا نانه گان لهت کرد و داده ی شاگرده گان تا بنه نه نوای مهردم؛ دو ماسیه گه ییش به شه و کرده ناو گشتیان. ٤٢ گشت خواردن و تیر بین، ٤٣ له ورده نان و ماسیه گه، دوانزه سه و ته پر کردن. ٤٤ پیان که نان خواردن پهنج هزار نه فهر بین.

”حرمهت دالگ و باوگ خود بگر،“ هر ئیجوریشه ”هر کهس خراو بیده دالگ یا باوگی، مهرگ حقیه.“^{۱۱} وهلی ئیوه ئویشین: ئه گهر کهسی وه دالگ یا باوگی بویشی ”هر چی که بایه ئهرا مهیهت وه ئیوه بیاتیام، قوروانیه، یائی ئهرا خودا نریاس“^{۱۲} جا دی نیلین هویچ کارنگ ئهرا دالگ یا باوگی بکی.^{۱۳} ئیوه ئیجوره وه گهرد نهریتیل خوهدان که نهتهوه وه نهتهوه رهسین، کهلام خودا رهد کردینه و ئیجور کاریل فرهیگ وه جا تهرین.»^{۱۴} عیسا یهئ جارتر ئهو جهماپهته چریه لای خوهئ و وهت: «گشتدان گوش بیهنه من و ئیه بقامن:»^{۱۵} هویچ چشتیگ نیه له دهیشت ئسان بچوه ناوی و ناپاکی بکی، بهلکه م ئهوه که ئسان ناپاک کی چشتیگه که له دهروین ئسان تیده دهیشت.^{۱۶} هر کهس گوش شنه وادی، بشنه فی!

^{۱۷} وهختی مهرمه گه هیشتهجی و چیه ئهرا مال، شاگرده گانی مانای ئی مهسله ته گه له لی پرسین.^{۱۸} وهت: «ئی ئیوه ییش نه فامین؟ مهر نیه زانین هر چی له دهیشت ئسان تیده ناوی، نیه توبه نی ناپاکی بکی؟^{۱۹} چونیکه وهناو دلی ری پها نیه کی، بهلکه م چوده ناو زگی و چوده دهیشت.» عیسا وه گهرد ئی قسیه جار دا که گشت خوارده مه نیه گان پاکن.^{۲۰} جا هم وهت: «ئهو چشته که وهناو ئسان تیده دهیشت، ئه وهسه که ناپاکیه و کهی.^{۲۱} چونیکه ئیانه سه له دهروین و دل ئسان تیده دهیشت: فکریل خراو، خیزی، دزی، خوین کردن، داوانپیسی،^{۲۲} تما، بهی خوازی، فیلبازی، ههرزه بی، هه سوپی، بخت کردن، لوبیته رزی و گیلگه وچی.^{۲۳} گشت ئی خراویله له دهروینه و تیده دهیشت و ئسانیش ناپاکه و کهی.»

ئه وره، بردیانین.^{۲۴} عیسا وه هر ئاواپی یا شار یا سهر زهویزاری که چیا، مهرم نه خوه شیل هیشتیانه ناو مه یدانیل و لاکینه پی بیلی دهس بیهنه فی لیوهئ به تیه گهئ؟ هر که ییش که دهس دیا فی، شهفا گردیا.

چ چشتیلی ئسان ناپاکه و کهی

۷ زانایل فرقهئ فرهیسی وه گهرد قیری له ماموستایل تهورات که له شار ئورشه لیم هاتوین، له لای عیسا گردهو بین،^۲ ئهوانه دین قیری له شاگرده گانی وه گهرد دهسیل ناپاک، یائی نه شورایی، نان خوهن.^۳ چونیکه فرهیسیهیل و گشت جویله کهیل، وه پیرهوی له نهریت شیخیل، تا دهسیلیان خاس نه شورن، نان نیه خوهن.^۴ وهختیگیش له بازار تیه نهو، تا خویان نه شورن چشتی نیه خوهن. وه فره له نهریتیل تریش پارتیزن، جور شورن پیا لهیل، قهزانیل، دهفریل مسی و سهنده لیل.^۵ جا فرهیسیهیل و ماموستایل تهورات له عیسا پرسین: «ئهرا شاگرده گاند ری رهوشتیان وه پی نهریت شیخیل نیه و وه گهرد دهسیل ناپاک نان خوهن؟»^۶ عیسا جواویان دا: «ئه شعه یائی په یخه مهر له باوهت ئیوه دوروییل چه نی خاس پیشگویی کرد! ئه وجوره که نویساس، «ئی قهومه وه دم زوانه و حرمه تم گرن، وه لی دلیان له مه دویه.

^۷ ئهوانه وه هویچه پی پهره ششم کهن، تالیمنایش چشتیگ بیجگه حوکمیل ئسانی نیه.»

^۸ ئیوه حوکمه گان خودا هیشتینه سه لا و لچکیانه سه نهریتیل ئسانی.»
^۹ ئمجا وهت: «ئیوه حوکمه گان خودا وه زرنگی رهد کین، تا نهریت خوهدان به ردهوام بکین! ^{۱۰} چونیکه موسای په یخه مهر وهت،

چی و وه ره‌حتی قسیه کرد. ^{۳۶} عیسا قی‌ه‌خه لپان کرد وه که‌سئ چشتئ نوپشن. وه‌لئ ههر چی فره‌تر قی‌ه‌خه‌پان کردیاد، فره‌تر له باوه‌ت ئی هه‌لکه‌فته قسیه کردیان. ^{۳۷} مه‌ردم وه حیره‌ت فره‌یگ وه‌تیان: «ههر چی ئه‌وه کردی، خاسه؛ ته‌نانه‌ت که‌ریل شنه‌وا که‌ی و زوان لانیل واز که‌ی!»

نان داین وه چوار هه‌زار نه‌فهر

وه ئه‌و روژیله، وه‌ختئ وه دواره مه‌ردم **ا** فره‌یگ گرده‌و بین و چشتیگیس ئه‌را خواردن نیاشتن، عیسا شاگرده‌گانی چرئ و وه‌پیان وه‌ت: ^۲ «دلم وه حال ئی مه‌ردمه‌ سزئ، چونیکه ئیرنگه‌ سئ روژه ئه‌وانه هانه‌ گه‌رد من و چشتیگیس ئه‌را خواردن نیرن. ^۳ ئه‌گه‌ر ئه‌وانه ورسی کلیان بکه‌م تا بچنه‌ ئه‌را مال خوئان، وه‌ناو رئ بر نیه‌کهن. بریگیس له‌ ئه‌وانه له‌ رئ دویرگیه‌و هاتنه‌.» ^۴ شاگرده‌گان وه‌ جوای و هتن: «وه ئی شون چوله‌ له‌ کوره‌ که‌سئ تویه‌نی ئه‌را تیر کردن ئی مه‌ردمه‌ نان په‌پا بک؟» ^۵ عیسا پرسئ: «چهن گله‌ نان دیرین؟» وه‌تن: «هه‌فت نان.» ^۶ ئمجا وه مه‌ردمه‌ گه‌ فه‌رمایش کرد تا بنیشنه‌ زه‌وی. جا هه‌فت نانه‌ گه‌ گرد و وه‌شون شوکر کردن، له‌تیان کرد، داده‌ئ شاگرده‌گانی تا بنه‌نی وهر ده‌س مه‌ردم؛ شاگرده‌گانیس ههر ئی کاره‌ کردن. ^۷ چهن گله‌ ماسی بویچگیس داشتن. جا عیسا ئه‌وانه‌یش به‌ره‌کته‌ دا و وه‌ت تا بنه‌نی وهر ده‌س مه‌ردم. ^۸ گشت خواردن و تیر بین، هه‌فت سه‌وه‌ته‌یش پر له‌ ورده‌یلئ که‌ مه‌نوی گرده‌و کردن. ^۹ وه‌ ئه‌وره‌ نزیک چوار هه‌زار نه‌فهر بین. ئمجا عیسا مه‌ردمه‌ گه‌ ره‌د کرد و ^{۱۰} زویزی وه‌گه‌رد شاگرده‌گانی سوار قایق بی و چیه‌ ئه‌را مه‌نته‌قه‌ئ ده‌لمانوته‌.

ئیمان ژن ناجویله‌ که‌

^{۲۴} عیسا ئه‌وره‌ هیسته‌جئ و چیه‌ ئه‌را مه‌نته‌قه‌ئ سور و سیدون. چیه‌ ناو مائیگ؛ وه‌لئ نه‌تواس که‌سئ خه‌وه‌ردار بود. ههر چهن نه‌تویه‌نست خوه‌ئ بشاریده‌و. ^{۲۵} ژنی که‌ دویه‌ته‌ بویچگه‌ که‌ی روح ناپاک داشت، وه‌ختئ شنه‌فت عیسا ها ئه‌وره‌، زویزی هات و خوه‌ئ خسته‌ مل پای. ^{۲۶} ئه‌و ژنه‌ که‌ یونانی بی و له‌ مه‌ردمیل فینیقیه‌ئ سوریه‌ بی، لالکیاده‌ عیسا تا دیو له‌ دویه‌ته‌گه‌ئ بکیده‌ ده‌یشته‌. ^{۲۷} عیسا وه‌پئ وه‌ت: «بیل با به‌کم جار منانیل تیر بون، چونیکه‌ درس نیه‌ نان منانیل بگرید و بخیده‌ وهر گه‌مانیل.» ^{۲۸} ژنه‌گه‌ جوای دا: «به‌لئ، گه‌وره‌م، وه‌لئ گه‌مانیلیش وه‌ پای سفره‌ له‌ ورده‌ نان مناله‌گان خوه‌ن.» ^{۲۹} عیسا وه‌پئ وه‌ت: «وه‌بونئ ئی قسیه‌ده‌، بچو، دیو له‌ دویه‌ته‌گه‌د هاته‌ ده‌یشته‌!» ^{۳۰} وه‌ختئ ژنه‌گه‌ چیه‌ ئه‌را مال، دی دویه‌ته‌گه‌ئ وه‌ناو جیه‌گه‌ئ دریر کیشاس و دیو له‌ لی هاتیه‌سه‌ ده‌یشته‌.

شه‌فای پیای که‌ر و لال

^{۳۱} ئمجا عیسا وه‌ مه‌نته‌قه‌ئ سور هاته‌و، له‌ رئ سیدون چیه‌ ئه‌را ده‌ریاچه‌ئ جه‌لیل، وه‌ناو مه‌نته‌قه‌ئ دکاپولیس ره‌د بویاد. ^{۳۲} وه‌ ئه‌وره‌ پیایگ هاورده‌ ئه‌را لای که‌ ههم که‌ر بی و ههم زوانی گردیاد. لالکیانه‌ عیسا ده‌س بنیده‌ ملی تا شه‌فای بی. ^{۳۳} عیسا پیایگ وه‌ناو مه‌ردمه‌گه‌ هاورده‌ ده‌یشته‌ و کیشادی لا، کلکیلی ناده‌ ناو گوش پیایگه‌وه‌. ئمجا تف کرد و ده‌س هاورده‌ زوان پیایگه‌وه‌. ^{۳۴} جا نوریه‌ ئاسمان و هه‌ناسیگ هه‌لکیشاد و وه‌ت: «ئفته‌ح!» یانی «واز بو!» ^{۳۵} زویزی گوشیل پیایگه‌ واز بی و گیر زوانی لا

«ههفت سهووته.»^{۲۱} ئمجا عیسا وه پټان وهت: «هیمرای نیه فامین؟»

شه فای پیا کور له بهیت سیدا

^{۲۲} وهختی ره سینه بهیت سیدا، پیا کورینگ هاوردنه ئهرا لای عیسا، لاکپانه و دهس بنیده ملی. ^{۲۳} عیسا دهس پیاگه گرد و له ئاواپی بردی دهیشت. ئمجا تف کرده مل چهویلی و دهس خوهی ناده ملی و پرسى: «چشتی دویی؟» ^{۲۴} پیاگه سه ره هیز دا وهت: «مهردم که جور داریلینگ ری کهن دوییم.»^{۲۵} جا عیسا وه دواره دهس خوهی ناده مل چهویلی. ئمجا چهویلی وازی، بینای خوهی وه دهس هاورد، گشت چشتیگیش خاس دویینا. ^{۲۶} عیسا کلی کرده ئهرا مال و وهت: «ته نانهت ئهرا ئاواپیش نه چو.»

ئیتقرار پتروس له باوهت عیسا

^{۲۷} عیسا وه گهرد شاگرده گانی چینه ئهرا ئاواپیل قیسه ریهی فیلیپی. وهناو ری، له شاگرده گانی پرسى: «مهردم ئویشن مه کییم؟»^{۲۸} جواو دان: «بریگ ئویشن به حیای ته عمیددهری، یهئ بر تر ئویشن ته لپاس په یخه مه ری و بهئ بر تریش ئویشن به کی له په یخه مه ریلی.»^{۲۹} عیسا له لیان پرسى: «ئیه چه ئویشن؟ ئی ئیه ئویشن مه کییم؟» پتروس جواو دا: «تو مه سچی.»^{۳۰} وهلی عیسا نوایان گرد تا له باوهت ئه یو، چشتی وه که سئ نویشن.

پیشگوی عیسا له باوهت مهرگ و زنیه و بینی

^{۳۱} ئمجا عیسا شرو کرده تالیم داین ئهوانه، که بائه کور ئنسان رهنج فرهیگ بوینی و له

داواى نیشانه یگ ئاسمانی

^{۱۱} زانایل فرقهی فرهیسی هاتنه ئهرا لای عیسا وه گهردی نیشته باس کردن. ئهوانه ئهرا ئهزمون کردی، داواى نیشانه یگ ئاسمانی له لی کردن. ^{۱۲} وهلی عیسا هه ناسیگ له ناخ دلّه وه هه لکیشا و وهت: «ئهرا ئی نه ته وه داواکه ره نیشانه یگه؟ وه راسی، وه پیدان ئویشم، هویچ نیشانه یگ وه پټان نیرئید.»^{۱۳} ئمجا ئهوانه هیشته جی و وه دواره سوار قایق بی، چیه ئهرا ئه وه لای دهریاچه گه.

خه ویرترش فرهیسیه یل و خه ویرترش هیرودیس

^{۱۴} وهلی شاگرده گان له هویرتان چوی نان وه گهرد خوئان بو، وهناو قایقه گه فرهتر له یهئ گله نان نیاشتن. ^{۱۵} عیسا هه ره شه لیان کرد و وهت: «هوشدان بود، له خه ویرترش فرهیسیه یل و خه ویرترش هیرودیس دویری بکه ن.»^{۱۶} جا شاگرده گان له باوهت ئیه که نان نیرن وه گهرد یه که و شرو کردنه قسیه و باس کردن. ^{۱۷} عیسا که ئیه زانستوی، وه پټان وهت: «ئهرا چه له باوهت ئیه که نان نیرن وه گهرد یه که و باس کین؟ هیمرای نیه زانین و ده رک نیه کین؟ هیمرای دل ئیه ره قه؟»^{۱۸} چه و دیرین و نیوینین گوش دیرین و نیه شنه فین؟ وه هویردانیش نیه تی؟^{۱۹} وهختی پهنج نان ئهرا پهنج هه زار نه فهر لهت کردم، چه ن سهووته پر له تیکه نانه گان که مه نویه و گرده و کردین؟» وهتن: «دوانزه سهووته.»^{۲۰} «ئی ههفت نانه گهیش ئهرا چوار هه زار نه فهره گه چه، چه ن سهووته پر له تیکه نانه گان که مه نویه و گرده و کردین؟» وهتن:

فره چهرمیهو بی و بریقه دیا، ئهوجوره که وهناو دنیا هویچکهس نیهتویهنی دئنگهگهئ ئهوقره چهرمیهو بکی. ۴ وه ئهو وهخته، ئهلیاس پهپخه مهر و موسای پهپخه مهر وه نوای چهویان دیاردان و وهگهرد عیسا نیشته قسیه و باس کردن. ۵ پتروس وه عیسا وهت: «ماموستا، فره خاسه هایمنه ئیرا. جا بیل تا سئ گله کوڤا درس بکیم، یه کی ئهرا تو، یه کی ئهرا موسا و یه کیگیش ئهرا ئهلیاس.» ۶ پتروس نیهزانستیا چه بویشی، چونکه گهن جور زاوریان چوی. ۷ ئمجا ههوریگ سایهر خسته ملپان و دهنگیگ وهناو هه ورگه وهت، «ئیهسه کوره عهزیه گهم، گوش بیهنه لی.» ۸ لهناکاو، وهختی نورینه دهوور خویان، کهسیگ تر بئجگه عیسا له لای خویانا نین.

۹ وهختی له کویهگه وه هاتیانه خوار، عیسا وهپیان فهزمان دا ئهو چشته که دینه ئهرا کهسئ نویشن تا وهختی که کور ئنسان وهناو مردگیل زنیهو بود. ۱۰ ئهوانه ئی هه لکهفته وه بین خویان هیشتهئ، وهلی له یه کتره کی پرسیان 'زنیهو بین له مردگیل' چهس. ۱۱ ئمجا له عیسا پرسین: «ئهرا ماموستایل تهورات ئویشن یه کم جار بایه ئهلیاس بای؟» ۱۲ عیسا جواو دا: «ئیه درسه که یه کم جار ئهلیاس تی تا گشت چشتیگ جور جارانی ریکراس بکی. وهلی ئهرا له باوهت کور ئنسان نویساس که بایه رهنج فرهنگ بکیشی و سوکهو بکری؟» ۱۳ وهلی وه ئیوه ئویشم ئهلیاس، ئهوجوره که له باوهتیهو نویسیاس، هات و ئهوانه ههر چی تواسن وهگهردیهو کردن.»

شهفای کوریگ که روح ناپاک داشت

۱۴ وهختی رهسینه لای ئهو شاگردگان، دین جهمائته فرهنگ وه دهوریانهو وسانه

لای شیخیل و سهران کاهنیل و ماموستایل تهورات رهد بکری، بکوشری جا له روژ سیهم زنیهو بود. ۳۲ وهختی عیسا ئیه وه ئاشکرا وهت، پتروس کیشادی لا و خوریه ملپه. ۳۳ وهلی عیسا هه لوگهر دیا و نوریه شاگردگانی و خوریه مل پتروس و وهت: «له مه دوبرهو بکهف، ئی شهیتان! چونکه فکریل تو ئنسانیه، نه خودایی.»

۳۴ ئمجا عیسا جهمائتهگه و شاگردگانی چری و وهپیان وهت: «ئهگهر کهسئ بتوای بکهفیده شون مه، بایه له خوهی دهس بکیشی، سهلیب خوهی هه ل بگری و وهشون منهو بای. ۳۵ چونکه ههر کهس بتوای گیان خوهی نجات بی، له دهسئ دهی؛ وهلی ههر کهس وهبونهی من و وهبونهی ئینجیل گیان خوهی له دهس بی، گیان خوهی نجات دهی. ۳۶ ئهرا ئایم چ سودیگ دیری که گشت جهان بوید وهلی گیان خوهی بواخی؟ ۳۷ ئایم ئهرا وه دهس هاوردن گیان خوهی چه تویهنی بی؟ ۳۸ چونکه ههر کهس وهناو ئی نهتهوهی داوانپیس و گوناکاره له من و قسیهیل عاری بای، کور ئنسانیش وهختی که وه جهلال باوگ خوهی وهگهرد فریشتهیل موقهدهس بای له لی عاری تی.»

۹ عیسا وهپیان وهت: «وه راسی، وهپیدان ئویشم، بریگ وه ئیرا وسانه تا پادشایی خودا که وه هیزهو تید نوین، تام مهرگ نیه کهن.»

گوپریان شیوهی عیسا

۲ وهشون شهش روژ، عیسا پتروس و یاقوب و یوحنا وه تهنیا برده ئهرا بان کویهی بهرزنگ تا تهنیا بون. وه ئهوره، له لای ئهوانه، دههچهوی گوپریا. ۳ دئنگهگهئ

له لى هاته دهیشت. کوره گه جور مردگیگ وه پى هاتوی، جوری که فره یگ وه مه ردمه گه وه نیان: «مردگه.»^{۲۷} وه لى عیسا دهس کوره گه گرد و هیژى دا، کوره گه هه لسا سهر پاوه.^{۲۸} وه ختی عیسا چیه ئه را مال، شاگرده گانی وه ته نیا له لى پرسین: «ئیمه ئه را نه تویه نستیم ئه و روحه بکیمه دهیشت؟»^{۲۹} عیسا وه پیان وهت: «ئى جنسه بیجگه وه دوعا نه تیده دهیشت.»

عیسا دواره مردن و زنیه و بین خوهی بیجگویی که ی

^{۳۰} ئه وانه ئه و شونه هیشتنه جی و وه ناوچه ی جه لیل رهد بین. عیسا نه تواسیا که سیگ بزانی ها کوره،^{۳۱} چونیکه وه شاگرده گان خوهی تالیم دیداد و وه پیان وهتیا: «کور ئنسان درتیده دهس مه ردم و کوشی. وه لى وه شون کوشتی وه روژ سینیهم، زنیه بود.»^{۳۲} وه لى شاگرده گان مه به ست عیسا حالی نوین و زاوریان چی له لى پرسن.

گه وراپی وه چهس؟

^{۳۳} ئمجا هاتنه ئه را که فره رناحوم. وه ختی وه مال بین، عیسا وه شاگرده گانی پرسى: «وهناو ری له باوهت چه چشتی باس کردیان؟»^{۳۴} وه لى ئه وانه بیده نگ مه نن، چونیکه وهناو ری وه سهر ئیه باس کردیان که وهناو ئه وانه کی گه وراتره.^{۳۵} عیسا دانیش و ئه و دوانزه شاگرده چری و وهت: «ههر کهس بتوائ یه کمین بود، بائه ئاخیرین گشتی و خزمه تکار گشتی بود.»^{۳۶} ئمجا منالینگ هیژ دا، نادى ناواراسیان و گردی باوشه و، وه پیان وهت: «ههر کهس ئیجور منالینگ وه ناو منه و

و ماموستایل ته وراتیش وه گه ردیان باس کردیان.^{۱۵} جه مایه تیش تا عیسا دین، گشتیان سهریان سر مه ن و وه دهوده وان هاتن سلامی کردن.^{۱۶} عیسا پرسى: «له باوهت چه چشتی وه گه ردیان باس کین؟»^{۱۷} پیاپیگ وهناو جه مایهت جواو دا: «ماموستا، کوره گه هاوردمه سه ئه را لاد. ئه وه تویش روحیگه که تویه نای قسه کردن وه لى سه ندیه.^{۱۸} وه ختی گرتیده ی، کوتیدی زهویا، جوری که ده ی کهف که ی و دگانی فشار ده یه یه که و، گیانی وشک بود. له شاگرده گاند تواسم ئه و روحه بکه نه دهیشت، وه لى نه تویه نستن.»^{۱۹} عیسا وه پیان وهت: «ئى نه ته وه ی بی ئیمان، تا که ی وه گه رد ئیوه بمینم؟ تا که ی تامولدان بکه م؟ بارنى ئه را لام.»^{۲۰} جا کوره گه هاوردنه ئه را لای عیسا. روح وه ختی عیسا دی، زویزی کوره گه خسته رکه و ئه وه که فته زهوی و پلکیده ناو خو ل و کهف وه ده ی هاتیا.^{۲۱} عیسا له باوگی پرسى: «چه ن وه خته ئیجوره سه؟» جواو دا: «له منالیه و.^{۲۲} ئى روحه چه ن جار خستیه سه ی ناو ئا و ئاگر تا بکوشیدی. وه لى ئه گه ر تویه نی کارى بکه ی، به زییده پیمان باید و مه یه تمان بیه.»^{۲۳} عیسا وهت: «ئه گه ر تویه نی؟ ئه را که سی که ئیمان دیری گشت چشتیگ بود.»^{۲۴} باوگ کوره گه زویزی وه دنگ به رز وهت: «ئیمان دیرم؛ مه یه تم بیه تا ئیمانم فره تره و بود!»^{۲۵} وه ختی عیسا دی جه مایه تیگ وه دهوده وان دیرن تیه ن، وه روح ناپاکه گه ته شه ری دا، وهت: «ئى روح که ر و لال، وه پید فره مان دم له لى به وه دهیشت و دی هه رانه هر نه چیده ناوی!»^{۲۶} روح قیره یگ کرد و کوره گه خسته رکه،

خوداوه تا ئيه كه وه گهرد ههردگ چهو فره
بیه‌رئیده ناو جه‌هه‌نم،^{۴۸} شونینگ كه
«کرمیان نیه‌مرن و

ئاگره‌گه نیه‌کوش‌رئیده‌و.»

۴۹ «چونیکه گشتیه‌کی وه‌گهرد ئاگر
نمه‌کینه‌و بون. ۵۰ نمه‌ک خاسه، وه‌لی ئه‌گهر
تامی له دهس یئی، چوی بو وه‌دواره‌سوله‌و
بکری؟ ئیوه‌یش وه‌ناو خوه‌دان نمه‌ک
بیاشتون وه‌گهرد یه‌کتره‌کی وه‌ ناشتی و
س‌لامه‌تی بیه‌یئ سهر.»

۱ • عیسا ئه‌وره‌ه‌یشته‌جی و چیه‌ئه‌را
مه‌نته‌قه‌ی به‌هودیه‌ وه‌ ئه‌و لای چه‌م
ئوردون. وه‌دواره‌م‌هردم‌ فره‌نگ وه‌ لای گرده‌و
بین، ئه‌بویش جور هه‌مویشه‌ی خوه‌ی، وه‌پیان
تالیم‌ دیداد.

تالیم له‌ باوه‌ت ژن‌ خوازین وه‌ ته‌لاق‌ داین

۲ زانایل فرقه‌ی فره‌یسی هاته‌نه‌ ئه‌را لای و
ئه‌را ئه‌زمون کردی له‌ لی پرسین: «ره‌واس
كه‌ پیا ژنه‌گه‌ی خوه‌ی ته‌لاق‌ بی؟» ۳ عیسا
وه‌ جواویان وه‌ت: «موسای په‌یخه‌مه‌ر چ
حوکم‌نگ داسه‌ پیدان؟» ۴ وه‌تن: «موسا
ه‌یشتیه‌ پیا ته‌لاق‌نامه‌ بنوئیسید و له‌ ژنه‌گه‌ی
جیاوه‌ بود.» ۵ عیسا وه‌پیان وه‌ت: «موسا
وه‌بونه‌ی دل‌ره‌قی ئیوه‌ ئی حوکه‌م‌ ئه‌رادان نویسا.
۶ وه‌لی له‌ شرو وه‌ دی هاتن دنیا، خودا "ئیانه‌ پیا
و ژن وه‌ دی هاورد." ۷ وه‌ "ئى بونه، پیا دالگ
و باوگ خوه‌ی ه‌یلیده‌ جی، لچک‌یه‌ ژنه‌گه‌ی
و ۸ ئه‌و دو نه‌فهره‌ بونه‌ یه‌ی جه‌سه." وه‌یولا،
دی دو نین، به‌لکه‌م‌ یه‌ی جه‌سه‌ن. ۹ جا ئه‌و
چشته‌ كه‌ خودا وه‌ یه‌ک ره‌سانیه‌، ئایه‌م‌ نه‌بایه‌
جیا‌یوه‌ بکى.»

۱۰ وه‌ختی وه‌ مال بین، شاگرده‌گان یه‌ی
جارت‌ر له‌ باوه‌ت ئی مه‌به‌سته‌ له‌ عیسا پرسین.

قه‌بول بکى، مه‌قه‌بول کردیه‌؛ ههر كه‌یش مه‌
قه‌بول بکى، نه‌ مه‌، به‌لکه‌م‌ ئه‌وه‌ كه‌ مه‌ کل
کردیه‌ قه‌بول کردیه‌.»

ههر كه‌س وه‌ زد ئیمه‌ نیه‌، ها گهرد ئیمه‌

۳۸ یوحه‌نا وه‌ عیسا وه‌ت: «ماموستا، یه‌کی
دیمن وه‌ ناو تنه‌و دی‌و دهر کردیا، وه‌لی وه‌بونه‌ی
ئیه‌ كه‌ له‌ ئیمه‌ نوی، نه‌ئ‌یشتیمه‌نئ.» ۳۹ وه‌لی
عیسا وه‌ت: «نواى نه‌گرن، چونیکه‌ كه‌س‌ی
نیه‌تویه‌نی وه‌ ناو منه‌و موجه‌ بکى و وه‌شوی وه‌
حه‌قم‌یش قس‌یه‌ی خراو بکى. ۴۰ چونیکه‌ ههر
كه‌س وه‌ زد ئیمه‌ نیه‌، ها گهرد ئیمه‌. ۴۱ چونیکه‌
وه‌ راسی، وه‌ ئیوه‌ ئویشم‌، ههر كه‌ وه‌بونه‌ی ئیه‌
كه‌ هن مه‌س‌یحین، جامی ئاو بیده‌ ده‌سدانه‌و،
بی گومان بی ده‌سخوه‌شانه‌ نیه‌م‌یی.»

تالیم له‌ باوه‌ت خه‌نه‌تیا و گونا

۴۲ «ههر كه‌یش بایس بود به‌کیگ وه‌
ئى بویچگیله‌ كه‌ وه‌ من ئیمان د‌یرن تویش
گونا بود، ئه‌رائ خاستر ئیه‌ بی هارئاسیاو
گه‌ورا‌نگ ب‌خه‌نه‌ ملی و فره‌ی ب‌ئنه‌ ناو دهریا!
۴۳ ئه‌گهر ده‌سد تویش گوناد كه‌ی، بورئ.
چونیکه‌ ئه‌راد خاستر ئیه‌سه‌ كوچ ب‌چیه‌ ناو
ژیان ئه‌به‌دی تا ئیه‌ كه‌ وه‌ هه‌ردگ ده‌سه‌و
ب‌چیه‌ ناو جه‌هه‌نم، وه‌ناو ئاگرئ كه‌ هو‌یچ
وه‌خت نیه‌کوش‌رئیده‌و. ۴۴ جی كه‌ کرمیان
نیه‌مرن و ئاگره‌گه‌ نیه‌کوش‌رئیده‌و. ۴۵ ئه‌گهریش
پاد تویش گوناد كه‌ی، بورئ. چونیکه‌ ئه‌را تو
خاستر ئیه‌سه‌ شهل ب‌چیه‌ ناو ژیان ئه‌به‌دی،
تا ئیه‌ كه‌ وه‌گهرد هه‌ردگ قولد فره‌ بیه‌رئیه‌
ناو جه‌هه‌نم. ۴۶ جی كه‌ کرمیان نیه‌مرن و
ئاگره‌گه‌ نیه‌کوش‌رئیده‌و. ۴۷ ئه‌گهریش چه‌ود
تویش گوناد كه‌ی، دهرئ بار، چونیکه‌ ئه‌را تو
خاستر ئیه‌سه‌ وه‌ یه‌ی چه‌و ب‌چیه‌ ناو پادشایی

شونم.» ۲۲ پياگه وه ئى قسيه نا ئميد بى و خه فته خوارد و وه ئه وره چى، ئه را ئيه كه فره دهوله مه نه بى.

۲۳ عيسا نوربه ده وره رى، وه شاگرده گانى وهت: «رى په ا كردن دهوله مه نيل وه پادشايى خدا چهنى سهخته!» ۲۴ شاگرده گان وه قسيه يلى ئه لاجويان هات. وه لى عيسا يه لى جارتري وه پيان وهت: «ئى روله يل، رى په ا كردن وه پادشايى خدا چهنى سهخته!» ۲۵ رى بوين شتر له كوناي ده رزى ئاسانتره له رى په ا كردن دهوله مه ننگ وه ناو پادشايى خدا. ۲۶ شاگرده گان كه فره ئه لاجويان هاتوى، وهتن: «جا كى تويه نى نجات په ا بى؟» ۲۷ عيسا چهو بريه پيان و وهت: «ئه را ئسان مه حاله، وه لى ئه را خدا ئيجوره نيه؛ چونكه هويچ چشتيگ ئه را خدا مه حال نيه.»

۲۸ ئمجا پتروس شرو كرده قسيه، وهت: «ئيه سه ئيمه گشت چشتيگ هيشتيمنه سه جى و كه فتمينه سه شون تو.» ۲۹ عيسا وهت: «وه راسى، وه پيدان ئويشم، كهس نيه وه بونه لى من و وه بونه لى ئينجيل، مال، برا، خويشك، دانگ، باوك، منال يا مال مولك خوه لى بيليه جى و ۳۰ وه ناو ئى جهان سه ده ئه وقره فره تر مال و برا و خويشك و دانگ و منال و مال مولك وه گهرد ئه و رهنجيله وه دهس ناريد و وه ناو جهان وه ره رويش وه زنه لى ئه به دى بى نسيو بمينى. ۳۱ وه لى قير فره يگ كه يه كمين، بونه ئاخر و ئاخريه گان بونه يه كام!»

پيشگويى عيسا له باوهت مردن و زنيه و بين خوه لى

۳۲ ئه وانه وه ناو رى شار ئورشليم بين و عيسا وه نوايان رى كرديا. شاگرده گان سهران سى مه نوى، كه سيلينگيش كه وه شونيه و چيان

۱۱ عيسا وه پيان وهت: «هر كهس ژنه گه لى ته لاق بى و ژنيگ تر بخوازي، له باوهت ژنه گه لى داوانپيسى كرديه. ۱۲ نه گهريش ژنيگ وه شويه گه لى ته لاق بسينى و شويگتر بى، داوانپيسى كرديه.»

عيسا و مناليل

۱۳ مه ردم مناليليان هاوردنه ئه را لاي عيسا تا دهس بنيه ملتان و به ره كه تيان بيه لى. وه لى شاگرده گان ئه را ئى كار سهره نشته مه ردم كردن. ۱۴ عيسا وه ختى ئيه دى، توره بى، وه شاگرده گان وهت: «بيلن مناليل بانه ئه را لاي مه؛ نوايان مه گرن، چونكه پادشايى خدا هن ئيجور كه سيلينگه. ۱۵ وه راسى، وه پيدان ئويشم، هر كهس پادشايى خدا جور منالينگ قه بول نه كى، هه را ته ره وه ئه وره رى په ا نيه كى.» ۱۶ ئمجا مناله گان گرده باوشه وه، دهس نا ملتان و به ره كه تيان دا.

جوان دهوله مه نه

۱۷ وه ختى عيسا كه فته رى، پيايگ وه ده وده وان هات، وه نواي زرانى دا زه وى و پرسى: «ماموستا خاسه گه، چه بكه م تا بومه ميراتى خوه ر زنه لى ئه به دى؟» ۱۸ عيسا جواو دا: ئه را وه مه ئويشنى خاس؟ هويچكهس خاس نيه بيچكه خدا. ۱۹ حوكمه گان زانى: «خوبن مه كه، داوانپيسى مه كه، دزى مه كه، شايه تى درو مه يه، حقه بازى مه كه، حرمت دانگ و باوك خوه د بگر.» ۲۰ پياگه وه جواوى وهت: «ماموستا، ئيانه گشتى له منالى وه جا هاوردمه.» ۲۱ عيسا وه مابه ته و نوريه پى و وهت: «يه لى چشتد كه مه؛ بچو هه ر چى ديري بفروش و پوليله گه لى بيه كه مده سيل كه وه ناو ئاسمان گهنج وه دهس تيه رى. ئمجا به و بكه فته

گشت بود۔^{۴۵} ہر ئیجورہ کور ئنسانیش نات تا خزمہتی بکھن، بہلکھم ہات تا خزمہت بکی و گیان خوہی ئہرا نجات ئایہ میل فرہنگ فہدا بکی۔»

شہفای بارتیمائوس کور

۴۶ ئمجا ہاتنہ ئہرا شار ئہریجا۔ وہختی عیسا وہ گہرد شاگردہ گانی و جہماہت فرہنگ ئہریجا ہیشتنہ جی، گئیائ کوریگ کہ ناوی بارتیمائوس، کور تیمائوس بی، وہ لیوہی ری نیشتوی۔^{۴۷} وہختی شہفت عیسای ناسریہ، کردی ہاوار: «ئی عیسا، کور داود پادشا، بہزیدہ من بائی!»^{۴۸} قیر فرہنگ لہ مہردم خورینہ ملئہو بیدہنگ بود، وہلئ ئہوہ وہ دہنگ قایمتر ہاوار کردیا: «ئی کور داود پادشا، بہزیدہ من بائی!»^{۴۹} عیسا وساد و وہت: «بچرنی، جا ئہو پیای کورہ چرنی و وہپی وہتن: «دلڈ قورس بوا! ہہئس دیری چریدہد.»^{۵۰} ئہویش زویزی بہتہ گہی فرہدا، لہ جیہ گہی ہہلپہری و ہاتہ ئہرا لای عیسا۔^{۵۱} عیسا لہ لی پرسی: «چہ توائ ئہراد بکھم؟» جواو دا: «ماموستا، توام بیناوہ بوم.»^{۵۲} عیسا وہپی وہت: «بجو ئیمانڈ شہفاد داس.» ئہو پیایشہ، زویزی بینای خوہی وہ دہس ہاورد و وہناو ری کہفتہ شون عیسا چی۔

ہاتن شاہانہی عیسا وہ ئورشہلیم

۱ ۱ وہختی رہسینہ ئاواہیل بہیت فاجی و بہیت عہنیا کہ نزیک شار ئورشہلیم وہ پای کویہی زیتون بین، عیسا دو نہفہر وہ شاگردیل خوہی کل کرد،^۲ وہپیان وہت: «بچنہ ئہرا ئہو ئاواہیہ کہ ہا نوادان۔ ہہر ئیہ کہ چینہ ناو، خہر و خہرکونگ کہ بہسیاسہو پہتا کین کہ تا ئیرنگہ کہسینگ

زاورٹان چوی۔ عیسا یہی جارتر ئہو دوانزہ شاگردہ کیشا لا و ئہو چشتہ کہ بائہ وہ سہری بائی، ئہراپان تاریفی کرد۔^{۳۳} فہرمایش کرد: «بنورن، وہرہو ئورشہلیم چیمن۔ وہ ئہورہ کور ئنسان دہنہ دہس سہران کاهنیل و ماموستایل تہورات۔ ئہوانہ وہ مہرگ ماکومی کہن و دہنی دہس مہردم بیگانہ۔^{۳۴} ئہوانہ تویلہ کی وہپی کہن، تف کہنہ روی، قہمچی دہن و کوشی۔ وہلی وہشون سی روژ زنیوہ بود۔»

داوا کاری یاقوب وہ یوحنا

۳۵ یاقوب و یوحنا کوریل زیدی ہاتنہ ئہرا لای وہتن: «ماموستا، داوا وہ لید کیم ئہو چشتہ کہ توایم، ئہرامان وہ جی باری!»^{۳۶} وہپیان وہت: «چہ توائن ئہرادان بکھم؟»^{۳۷} وہتن: «بیل وہناو جہلال تو، یہکیگمان وہ لای راس و ئہواکہ وہ لای چہد دانیشیم.»^{۳۸} عیسا وہپیان وہت: «ئیوہ نہزانین داوائ چہ کین۔ تویہنین لہ جامی کہ مہ نوشم، بنوشین و خوسل تہعمیدی کہ مہ گرم، بگرین؟»^{۳۹} وہتن: «بہلی، تویہنمین.» عیسا وہت: «لہ جامی کہ مہ نوشم، ئیوہیش نوشین و تہعمیدی کہ مہ گرم، ئیوہیش گرین۔^{۴۰} وہلی بزنان کہ نیشتن وہ لای راس و چہپ مہ، وہ دہس مہ نیہ تا وہ کہسینگ بوہخشم۔ ئی شونہ ہن کہسیلیگہ کہ ئہراپان گورجہو بیہ.»^{۴۱} وہختی ئہو دہ شاگرد تر ئیہ شہفتن، وہ یاقوب و یوحنا تورہ بین۔^{۴۲} عیسا چریہپان و وہت: «ئیوہ زانین ئہوانہ کہ حاکم قہومیل تر وہحساو تیہن، وہپیان سہروہری کہن و گہورایلین وہپیان فہرمان دہن۔^{۴۳} وہلی وہناو ئیوہ ئیجورہ نود۔ ہہر کہس بتوائ وہناودان گہورا بود، بائہ خزمہتکار ئیوہ بود۔^{۴۴} ہہر کہیش بتوائ وہناودان یہکم بود، بائہ خولام

وهت: «دی که سینگ هه رانههر له میوهی تو نیه خوهی!» شاگرد هه گانی ئیه شنهفتن.

عیسا وهناو مابه‌د

۱۵ وهختی ره‌سینه ئور شه‌لیم، عیسا چیه ئه‌را ناو مابه‌د و شرو کرده دهر کردن که‌سیلی که وه‌ئوره چشت فروتیا و سه‌ندیان. عیسا میز سه‌رافیل و به‌سات که‌موت‌هر فروشیل ژیره‌بان کرد. ۱۶ جا نه‌یشت که‌سێ ئه‌را بار کردن چشتیگ وه‌ناو مابه‌د رهد بود. ۱۷ ئمجا وه‌پیان تالیم دا و وهت: «مه‌ر وه‌ناو کتاو ئه‌شه‌عیای په‌یخه‌مه‌ر نه‌نویسریاس که،

«و مه‌ مال مه‌ ئویشن مال دوعا ئه‌را

گشت مله‌تیل»

وه‌لی ئیوه کردینه‌سه‌ی 'لانه و کوله‌گه‌ی دزیل.

۱۸ سه‌ران کاهنیل و ماموستایل ته‌ورات وهختی ئیه شنهفتن، وه‌شون ریگ ئه‌را کوشتی بین، چوینکه زاوریا نه‌ لی چیا، وه‌بونه‌ی ئیه که مه‌ردم گشتی وه‌ تالیمیلی سه‌ریان سه‌ مه‌نوی. ۱۹ وهختی بیه ئیواره، عیسا و شاگرد هه‌ گانی له‌ شاره‌گه‌ دانه ده‌یشت.

وشک بین دار هه‌نجیر

۲۰ شه‌وه‌کی، وه‌ناو ری، دار هه‌نجیرگه‌ دین که وه‌ ریشه‌وه وشک بوی. ۲۱ پتروس هه‌لکه‌فته‌گه‌ هاته‌ هویری و وه‌ عیسا وهت: «ماموستا، بنور! دار هه‌نجیرگه‌ نووری کردی، وشک کردته‌.» ۲۲ عیسا جواو دا: «وه‌ خودا ئیمان بیاشتوین. ۲۳ وه‌ راسی، وه‌پیدان ئویشم، "ئه‌گه‌ر که‌سێ وه‌ ئی کویه بویشی وه‌ جا هه‌لکه‌نیه و بکه‌فه ناو ده‌ریا،" وه‌ناو دل خوه‌ی شک ناری به‌لکه‌م ئیمان بیاشتو که هه‌ر چی ئویشی هه‌لکه‌فی، ئه‌وه ئه‌رای بود.

سواری نویه. وازی بکه‌ن و باری. ۳ ئه‌گه‌ر که‌سێ له‌ لیدان پرسی: "ئه‌را ئیجوره کین؟" بویشن: "خوداوه‌ند هه‌وه‌جیه پیان دیری و زوی کلپانه و که‌ی." ۴ ئه‌وه دوانیشه‌ چین، وه‌ ده‌یشت وه‌ناو کویچه‌یگ خه‌رکوریگ په‌یا کردن که وه‌ ده‌م ده‌ری به‌سریاوی. جا وازی کردن. ۵ وه‌ ئه‌وه وهخته، بریگ وه‌ که‌سیلی که وه‌ ئه‌وره وساوین، پرسین: «ئه‌را خه‌رکوریگه‌ وازی کین؟» ۶ ئه‌وانیش ئه‌جوره که عیسا وه‌پیان وه‌توی، جواو دان؛ جا هیشتن تا بچن. ۷ ئمجا خه‌رکوریگه‌ هاوردنه ئه‌را لای عیسا، به‌تیه‌گانیان خسته‌ن بانی، عیسا یس سواری بی. ۸ قیر فره‌یگ له‌ مه‌ردمیش به‌تیه‌گانیان خستیا نه‌ سه‌ر ریگه‌ی و قیری تریش په‌ل داریلی که وه‌ناو زه‌ویزاریل بروین، خستیا نه‌ سه‌ر ری. ۹ که‌سیلی که وه‌ نوایه و چیا و ئه‌وانه که وه‌شونیه و هاتیان، وه‌ ده‌نگ به‌رز وه‌تیا ن:

«نجات بیه!»

«بمارکه ئه‌وه که وه‌ ناو خوداوه‌ند تی!»

۱۰ «بمارکه هاتن پادشایی باوگ ئیمه داود

نجات وه‌ناو ئاسمان به‌رز!»

۱۱ جا عیسا ره‌سیه ئور شه‌لیم و چیه ناو مابه‌د. نوریه گشت چشتی وه‌ ده‌وره وه‌ری، وه‌لی چوینکه دی دیر وهخت بی وه‌گه‌رد ئه‌وه دوانزه شاگرد هه‌ چیه ئه‌را به‌یت‌عه‌نیا.

نوور کردن دار هه‌نجیر

۱۲ ئی روزه‌گه‌ی، وهختی وه‌ به‌یت‌عه‌نیا هاتیانه ده‌یشت، عیسا ورسیتی بی. ۱۳ له‌ دویره‌و دار هه‌نجیریگ دی که گلا داشت؛ جا چیه نوا تا بوینی میوه دیری یا نه. وهختی نزیکه‌و بی، بیجگه گلا چشتی وه‌ قه‌ئه‌وه‌ نی، چوینکه هیمرای وه‌رز هه‌نجیر نوی. ۱۴ جا وه‌ داره‌گه‌

مهسلهت باخ و باخهوانیل

۱۲ ئمجا عیسا وه مهسلهته وه گهرده گهورایل قهوم جوبله که شرو کرده قسیه و وهت: «پیانگ باخ نهنگویرنگ خست و دهوری دیوار کیشا و له ناوی که وه لپگ که نی تا ناو نهنگویره گان بگری و برجیگیش نهرا پاسهوانی سازی. ئمجا باخه که داده ی ئچاره وه باخهوانیل، خویشی چیه نهرا گهردیان. ۱ له وهرز چنن نهنگویره گان، خولامیگ کل کرده نهرا لای باخهوانه گان تا به شه گه ی ۲ له میوه ی باخه که له لیان بسیی. ۳ وه لی نهوانه خولامه که گردن، توپانی و وه دس په تی کلیه و گردن. ۴ ئمجا وه دواره خولامیگ تر کل کرده نهرا لایان، وه لی باخهوانه گان سهری شکن و وه پی بی حرمتی گردن. ۵ خولامیگ تر کل کرد، وه لی نهوه کوشتن. ههر ئیجوریشه وه گهرده قیر فره یگتریش ئی کاره گردن؛ بریگ توپان و بریگیش کوشتن. ۶ سایو باخه که ته دنیا یه نهفه رتر داشت تا کلی بکی، نهویش کوره عهزیه گه ی بی. جا ئاخر گشتیان کلی کرد، له لای خوئه و وهت: "حرمت کوره گم گرن." ۷ وه لی باخهوانه گان وه یه کتره کی وهتن: "ئیه میراتی خوره؛ بان تا بکوشیم تا میراته گه ی بره سده ئیمه." ۸ جا گردنه ی، کوشتی و له باخه که خستنه ی دهیشت. ۹ ئیرنگه، سایو باخه که چه که ی؟ ت و باخهوانه گان نابود که ی، باخه گیش سپاریده که سیلی تر. ۱۰ مهر و نهو زه بور داود نهخوه نینه که: «کوچگی که به ناگان ره دی کردن،

۲۴ جا وه پیدان ئویشم، ههر چی وه ناو دوعا داوا بکتن، ئیمان بیشتون که نهوه وه دس هاوردینه و بوده هن ئیوه. ۲۵ «جا ههر وهختی نهرا دوعا کردن وسین، نه گهر وه که سئ چشتی وه دل دیرین، بوه خشی تا باوگ ئیوه بیش که ها ناو ئاسمان، خه تایلدان بوه خشی. ۲۶ وه لی نه گهر ئیوه نه وه خشین، باوگ ئیوه بیش که ها ناو ئاسمان، خه تایلدان نیه وه خشی.»

پرسیار له باوهت دهسلات عیسا

۲۷ نهوانه یه ی جارتر هاتنه نهرا ئورشه لیم. وهختی عیسا وه ناو مابه د ری کردیا، سهران کاهنیل و ماموستایل تهورات و شیخیل هاتنه نهرا لای، ۲۸ پرسین: «وه چه دهسلاتی ئی کاریله که ی؟ کی ئی دهسلاته داسه پید ئی کاریله بکی؟» ۲۹ عیسایش وه جواویان وهت: «منیش پرسیارئ له لیدان دیرم. جواو بیه نه پیم تا منیش وه ئیوه بوشم وه چه دهسلاتی ئی کاریله که م. ۳۰ خوسل ته عمید یه حیا له ئاسمانه و بی یا له ئنسان؟ جواو بیه ن.» ۳۱ نهوانه وه ناو خوئیان باس کردن، وهتن: «نه گهر بوشیم، "وه ئاسمانه و بی"، ئویشی، ئی نهرا چه وه پی ئیمان ناوردین؟» ۳۲ وه لی نه گهر بوشیم، "له ئنسان بی" - ...» - نهوانه وه مهردم زاورئان چیا، چونکه گشت یه کی یه حیا وه په یخه مهر راسه کانینگ زانستیان. ۳۳ جا وه عیسا جواو دان: «نیه زانیم.» عیسا وه پیان وهت: «منیش وه پیدان نیویشم وه چه دهسلاتی ئی کاریله که م.»

وه جي بيلي. ۲۰ هفت گله برا بين. براي يه کم ژنيگ خوازي و بي منال مرد. ۲۱ جا دويميه گه برا ژنه گهي خوازي، وهلي ٽه ویش بي منال مرد. براي سييه ميس ٽيجوره بي. ۲۲ هه ر ويجوره، هويچ کام وه هفت براگه منالي وه جي نه پستن. دهس ٽاخر، ٽهو ژنيشه مرد. ۲۳ ٽيرنگه، وه روژي که مردگيل زنيه و بون، ٽه وه بوده ژن کاميان، چوينکه هه هفت براگه خوازوبي؟»

۲۴ عيسا وه بيان وهت: «ٽيه خوهي مهر نيشان نيهي ٽيوه گومراين، وه ئي بونه که نه له کتاو موقه دهس ٽاگدارين و نه له هيژ خودا؟ ۲۵ چوينکه وه ختي مردگيل زنيه و بون، نه ژن خوازن و نه شوي کهن؛ به لکه م جور فريشته يل ٽاسمانن. ۲۶ وهلي له باوهت زنيه و بين مردگيل، مهر وهناو کتاو موسا نه خوه نينه له هه لکه هفت بنجگ داره گه، چوي خودا وه پي وهت: ”منم خوداي ٽيبراهيم و خوداي ٽه سحاق و خوداي ياقوب“. ۲۷ خودا نه خوداي مردگيل، به لکه م خوداي زنييله. جا ٽيوه فره هايه ناو هه له!»

گه وراترين حوکم

۲۸ يه کي له ماموستايل ته ورات، هاته نزیک و قسيه يلان شنهفت. وه ختي دي عيسا جواو خاسيگ دا پيان، وه لي پرسی: «کام وه حوکمه گان، گرنگترين گشتيانه؟» ۲۹ عيسا جواو دا: «گرنگترين حوکم ٽيه سه: ”بشنهف ئي ٽيسرايل، خوداوهند خوداي ٽيمه، خوداوهنديگه که يه کيگه. ۳۰ خوداوهند خوداي خوده وه تمام دل و وه تمام گيان و وه تمام فکر و وه تمام قهوهت خوده دوس بياشتو.“ ۳۱ دويمين حوکم ٽيه سه: هاوساگه د جور خوده دوس بياشتو.“ گه وراتر

بيه سه گرنگترين کوچگ بنهوا؛
۱۱ خوداوهند ٽيجوره کرديه و

له وهر چهو ٽيمه کار ٽه لاجويگه؟»
۱۲ گه ورايل قهوم جويله که تواسن عيسا بگرن، چوينکه زانستن ئي مه سلته له باوهت ٽه وانه وه تيه، وهلي زاورپانه مه رد چياد؛ جا هيشتنه ئي جي و چين.

پرسيار له باوهت باج داي

۱۳ ٽمجا گه ورايل قهوم بريگ له فرقه ئي فره يسي و هه واخليل هيروديس، کل کرده ٽه را لاي عيسا تا وه گهرد قسيه يل خوهي تويشي بارن. ۱۴ ٽه وانه هاتنه ٽه را لاي و وهتن: «ماموستا، زانيم پيايگ پاس و درسي و له که سيگيش زاورد نيه چود، چوينکه وه شيوهي مه رد نيه نورئ، به لکه م ري خودا وه درسي ياي دهئ. باج داي وه قيسهر رهواس يا نه؟ ٽيمه باٽه باج وه پي بييم يا نه؟ ۱۵ وهلي عيسا وه دورويبيان پي برد و وهت: ٽه را مه ٽه زمون کين؟ ديناري بيته نه پيم تا بنورمه پيهو. ۱۶ ديناري هاوردن. له لپان پرسی: «نهخش و ناو بان ئي سکه، هن کيه؟» جواو دان: «هن قيسهره.» ۱۷ عيسا وه پيان وهت: «جا هن قيسهر وه قيسهر بيته و هن خودايش وه خودا.» ٽه وانه له قسيه يلي حيران مه نن.

پرسيار سه دوقيل له باوهت زنيه و بين مردگيل

۱۸ ٽمجا سه دوقيل که زنيه و بين مردگيل حاشا کهن، هاتنه ٽه را لاي عيسا و له لي پرسين، وهتن: ۱۹ «ماموستا، موساي په ٽخه مهر ٽه را ٽيمه نويسا، ٽه گهر براي پيايگ بمرئ و ژنه گه يشي منال نياشتو، پياگه باٽه برا ژنه گهي بخوازي تا ٽه را براگه ئي نه ته وه يگ

ئه‌را ئیه که خوێان نیشان بێن، دو‌عایلیان درێژه‌و که‌ن. سزای ئیانه چه‌نێ سه‌خته‌ر بو‌د.»

خه‌لات بێوه ژن ده‌سته‌نگ

٤١ عیسا نیشویه روی وه روی سنووق خه‌لاتییل مابه‌د و نورپاده مه‌ردمی که پویل خستیانه ناو سنووقه‌گه. قێرێ له ده‌وله‌مه‌نیل پویلێل فره‌یگ خستیانه تی. ٤٢ ئمجا بێوه ژن ده‌سته‌نگیگ هات و دو گله سکه‌ی مسی بویچگ که بویا یه‌ی فروش خسته ناو سنووقه‌گه. ٤٣ ئمجا عیسا شاگرده‌گانی چرێ وه‌پیان وه‌ت: «وه راسی، وه ئیوه ئویشم، ئی بێوه ژن ده‌سته‌نگه فره‌تر له گشت ئه‌وانه که پویل خسته‌نه ناو سنووق، خه‌لاتی داس. ٤٤ چوینکه ئه‌وانه گشتیان وه سهر زیایه‌ی دارایی خوێان خسته‌نه، وه‌لێ ئی ژنه وه بێ پویلی خوه‌ی، ههر چی داشت خست، یانی ته‌مام رسقه‌گه‌ی.»

نیشانه‌یل خراو بوین مابه‌د

١٣ وه‌ختی عیسا له مابه‌د هاتیاده ده‌یشت، یه‌کی له شاگرده‌گانی وه‌پێ وه‌ت: «ماموستا، بنور! چ کوچگیل و چ به‌نایل ئه‌لاجوینگی!» ٢ وه‌لێ عیسا وه‌پێ وه‌ت: «گشت ئی به‌نایل گه‌ورا دوینی؟ ئیه‌ بزان کوچگی وه مل کوچگی تر نیه‌مینی، به‌لکه‌م گشتی ڕمیده‌ خوار.»

٣ وه‌ختی عیسا وه‌بان کویه‌ی زیتون وه روی وه روی مابه‌ده‌گه نیشتوی، پتروس و یاقوب و یوحنا و ئاندریاس وه ته‌نیاپی له لێ پرسین: ٤ «وه ئیمه بوبیش ئیانه کێ بود و نیشانه‌ی نزیکه‌و بین زه‌مان هه‌لکه‌فتن گشت ئیانه چه‌س؟» ٥ عیسا وه‌پیان وه‌ت: «هوشدان بود تا که‌سێ گومر‌ادان نه‌کێ. ٦ فره‌

وه ئی دو حوکه‌مه‌ نیه.» ٣٢ ئه‌و ماموستای ته‌ورانه وه‌پێ وه‌ت: «خاس وه‌تی، ماموستا! وه راسی که‌ خدا یه‌کیگه و بێجگه ئه‌وه خودایگ نیه، ٣٣ دوس داشتن خدا وه ته‌مام دل و وه ته‌مام عه‌قل و وه ته‌مام قه‌وه‌ت خوده‌د و دوس داشتن هاوساگه‌د جور خوده‌د، گرنگتر له گشت پێشکه‌شییل ته‌مامسوز و قوروانیله‌سه.» ٣٤ وه‌ختی عیسا دی عاقلانه‌ جو‌او دا، وه‌پێ وه‌ت: «له پادشایی خودا دویر نید.» وه‌شون ئه‌وه، دی هویچکه‌س جرئه‌ت نه‌کرد چشتیگ تر له لێ پرسی.

مه‌سیح کور کیه؟

٣٥ وه‌ختی عیسا وه‌ناو مابه‌د تالیم دیا، پرسی: «ئێ چوی ماموستایی ته‌ورات ئویشن مه‌سیح کور داود پادشاس؟ ٣٦ داود، خوه‌ی وه وه‌جی روح‌القودوس، وه‌ت: «خوداوه‌ند وه خوداوه‌ند مه‌ وه‌ت:

«وه ده‌س راس مه‌ بنیش
تا وه‌ختی دشمه‌نیلد بکه‌مه کورسی
ژێر پاد.»

٣٧ ئه‌گه‌ر داود خوه‌ی، وه‌پێ ئویشی خوداوه‌ند، ئێ ئه‌وه چوی تویه‌نێ کور داود بود؟» قێر فره‌یگ له مه‌ردم وه خوه‌شیه‌و وه قسیه‌یلی گوش دیان.

هه‌ره‌شه له باوه‌ت رابه‌ریل دینی

٣٨ جا وه‌ناو تالیمه‌گه‌ی وه‌ت: «له ماموستایی ته‌ورات دویری بکه‌ن، خوه‌شیان تی وه‌گه‌رد به‌تیله‌یل شور رێ بکه‌ن و مه‌ردم وه‌ناو کویچه و بازار سلامیان بکه‌ن، ٣٩ وه‌ناو که‌نیه‌سیل خاسترین جا بیاشتون و وه‌ناو میوانییل وه‌بان مه‌جلس بنشین. ٤٠ له‌لایگه‌و مائیل بێوه ژنیل چه‌پاو که‌ن، له‌لایگه‌ریشه‌و

واى وه ژنيلىگ كه زگيان پره و دالگيلنگ كه شير دهن! ^{۱۸} دوعا بكن تا ئى هه لكه فتيله وه زمسان نه كه فئ. ^{۱۹} چوئيكه وه ئهو روژيله، ئه و جوهره بهرديگ پيش تى كه له شرو جهان كه خودا وه دى هاورد تا ئيرنگه پيش ناتيه و هوپچ وه ختيش پيش نيه تئيد. ^{۲۰} ئه گهر خودا وهند ئهو روژيله كو له وه نه كرديا، هوپچ ئايه مى گيان ساق وه دهر نيه وه رديا. وه لى وه بونه ئى هه لوژارده يلى كه خوه ئى هه لوژارديه، ئهو روژيله كو له و كرديا. ^{۲۱} وه ئهو دهورانه، ئه گهر كه سى وه ئيوه بويشى: "بنورن، مه سيح ها ئيرا"، يا "بنورن، ئه يو ها ئه وه ره!" باوهر نه كين. ^{۲۲} چوئيكه مه سيحيل دروه كانى و په ئخه مه ريل دروه كانى ئاشكرا بون و نيشانه يل و موزه يل تهرن تا ئه گهر بكري، هه لوژارده گان گومرا بكن. ^{۲۳} جا هوشدان بود، چوئيكه وه نواوه، گشت ئايانه وه پيدان وه تم.

^{۲۴} «وه لى وه ئهو روژيله، وه شون ئهو بهرده، «خوهر تبه ريكه و بود و

مانگيش دى نوهر خوه ئى نئى.

^{۲۵} هه ساره يل له ئاسمان كه فنه خوار و

هيزيل ئاسمان تيه نه له رزه.

^{۲۶} ئهو وهخته مه رد م كور ئنسان دوين كه وه هيز و جه لال گه ورايگ وه ناو هه وريله و تئى. ^{۲۷} ئه وه فريشته يل كل كه و ئه وانه كه هه لئانوزاردوى له چوار پهر جهان، له ئى سهر زهوى تا ئهو سهر ئاسمان، وه دهر يه كه وه گرده و كه ي.

^{۲۸} «ئيرنگه، له دار هه نجير ئى دهرسه يائى بگرن: وهختى په له گانج جويق دهن، گلا دهر تهرى، زانين تاوسان نزيكه و بيه. ^{۲۹} ههر ئيجوره، ههر وهخت دوينين ئى چشتيله هه لكه فئ، بزائين هاتن كور ئنسان نزيكه،

له كه سيل وه ناو من تيهن، ئویشن، "مه ههر ئه وه مه" فره وه كه سيليش گومرا كهن. ^۷ وهختى له باوهت جهنگيل شنه فین و خه وهر جهنگيل وه گوشدان ره سى، رخدان نه چود. ئيجور هه لكه فتيلى بايه بكه فئ، وه لى هيمراى ئاخىر زهمان نويه. ^۸ مله تيگ ئه را مله تيگتر و مه مله كه تيگ ئه را مه مله كه تى تر هه لسى. وه جاييل جور و اجور زهويه له رزه يل تئيد و بوده قاتوقرى. وه لى ئايانه ته نيا نيشانه يل شرو ژانيل زابنه.

^۹ «وه لى ئيوه هوشدانه خوه دانه و بود، چوئيكه دهنه دانه دهس دادگيل و وه ناو كه نيسه يل دهنه ليدان و وه بونه ئى مه به نه دانه لائى فه رمانداريل و پادشاييل تا وه نوايان شايه تى بيهين. ^{۱۰} يه كم جار بايه ئينجيل ئه را گشت مله تيل بانگه وازى بكري. ^{۱۱} جا ههر وهخت گردنه دان و بردندانه دادگا، وه رجه ئه وه نگران نه ون چه بويشين، به لكه م ههر چى وه ئهو وهخته وه پيدان بيه رپى ئه وه بویشن، چوئيكه ئه وه كه قسه كى ئيوه نين به لكه م روح القودوسه. ^{۱۲} برا، براگه ئى و باوگ، روله گه ئى ده يده دهس مهرگ. منائيل ئه را دالگ و باوگيان هه لسن و دهنئانه وهر كوشت. ^{۱۳} گشتيه كى وه بونه ئى ناو من قينئانه ليدان تئيد؛ وه لى ههر كه س تا وه ئاخىر به رده وام بمينى، نجات په ئا كه ي.

^{۱۴} «وه لى وهختى ئهو پئيس كاولكه ره، وه شونى كه نه بايه وه پاوه بوينين - با خونهر بزائى مه به ست چه س - ئمجا ئه وانه كه هانه يه هوديه، دهر بچه ئه را ناو كويه گان؛ ^{۱۵} ههر كه يش كه ها بان مائىگه و، ئه را هه لگردن چشتى، نايد ه خوار و نه چوده ناو مال؛ ^{۱۶} ههر كه يش ها سهر زه ويزار، ئه را بردن دلنگه گه ئى نه چوده ئه را مال. ^{۱۷} وه ئهو روژيله

سهری. ^۴ وه لی برینگ له ئەوانه که وه ئەوره بین تورە بین، وه یه کتره کی وه تن: «ئەرا بائە ئی ئەتره ئیجوره وه کیس بچود؟» ^۵ ئەوه فرهتر له سێسه دینار بویا بفروشدی و پوبله گه ئی بێده که مده سیل. «ئو ژنه فره سهرزشت کردن. ^۶ وه لی عیسا وه پیان وهت: «کاری وه پ نیاشتون. ئەرا رهنجنیتی؟ ئەوه له حهق مه کار خاسی کردیه. ^۷ چوینکه ئیوه هه مویشه که مده سیل وه گهرد خوه دانه و دیرین، ههر وهختیش بتواین توبه نین مه یه تیان بیهین، وه لی مه ئەرا هه مویشه نیرین. ^۸ ئی ژنه ههر چی وه ده سی هات، کرد. ئەوه وه گهرد ئی کاره، جهسه ئی مه ئەرا وهرجه وه قهور ناین، ئەتر مالی کرد. ^۹ وه راسی، وه ئیوه ئویشم، وه گشت جهان وه ههر کوره ئینجیل بانگه وازی بکری، کار ئی ژنیشه وه یادئ ئویشی.»

خێانهت یه هودا

^{۱۰} ئمجا یه هودای ئەسخه ریوتی که یه کی له ئەو دوانزه شاگردە بی، چیه ئەرا لای سهران کاهنیل تا عیسا بێده دهس ئەوانه. ^{۱۱} ئەوانه وهختی قسیهیل به هودا شنه فتن، شادهو بین و وه پ واده ئی پویل دان. جا یه هودا وهشون دهره فته ئیگ بی تا عیسا بێده ده سیان.

نان ئیواره ئی ناخر

^{۱۲} وه یه کمین روژ جهشن فهتیره که وهرک پسه خ قوروانی کهن، شاگردەگان عیسا له لی پرسین: «توای ئەرا کوره بچیم، تا ئەرا نان ئیواره ئی پسه خ گورجهو بکیم تا بخوئ؟» ^{۱۳} ئەبو دو نه فەر له شاگردەگانی کل کرد و وه پیان وهت: «بچنه ئەرا شار؛ وه ئەوره پیا ئیگ وه گهرد کویزه ئیگ ئاو ته فته ده پیدان. وهشونیهو بچن. ^{۱۴} وه ههر کوره چیه ناو،

به لکم ها دم دهر. ^{۳۰} وه راسی، وه پیدان ئویشم تا ئیانه گشتی هه ئنه که فی، ئی نه ته وه له بین نیه چود. ^{۳۱} ئاسمان و زهوی له بین چود، وه لی قسیهیل مه هه راپههر له بین نیه چود.

هویچکەس ئەو روژ و وهخته نیه زانی

^{۳۲} «وه لی ئەو روژ و ساته هویچکەس نیه زانی بێچگه باوگ؛ ته نانهت فریشتهیل ئاسمان و کوریش وه لی ئاگدار نین. ^{۳۳} جا هوشدان بود و وه خه وهر بون، چوینکه نیه زانین ئەو وهخته که ی ره سی. ^{۳۴} جور پیا ئیگه که چیه ئەرا گهر دیان و وهختی گیش چیا، خولامه گانی هیشتویه ئەرا سه رسامان داین ماله گه ئی، وه ههر کامیان کاریگ داوید و وه دهریانه گه ییشی ده ستور داوید وه خه وهر بمیتی. ^{۳۵} جا ئیوه ییش وه خه وهر بون، چوینکه نیه زانین خاون مال ئی تی، شهو یا نیمه شهو، له وهخت قوبله ئی که له شیر یا شهو کی. ^{۳۶} نه خوائ ئەوه وه ناکاوه بائ و ئیوه وه ناو خه و بوینی. ^{۳۷} ئەوه که وه ئیوه ئویشم، وه گشتیه کی ئویشم: وه خه وهر بون!»

نه خشه ئی کوشتن عیسا

۱۴ دو روژ مه نویه جهشن پسه خ و فهتیره. سهران کاهنیل و ماموستایل تهورات وهشون ئیه بینه که چوی وه فی لئیک عیسا بگرن و بکوشی، ^۲ چوینکه وه تیان: «با وه روژیل جهشن نود، نه خوائ ئاژاوه بکه فیه ناو مهردم.»

^۳ وهختی عیسا وه ناو ئاواپی بهیت عه نیا وه مال شه معون جوزامی وه سهر سفره نیشتوی، ژنیگ وه گهرد قاو مه رمه ریگ وه ئەتر فره گران قیمه تی، له سونبول خالس، هاته ئەرا لای عیسا و قاوه گه شکان و ئەتره گه رشانه مل

بیشگویی حاشا کردن پتروس

۲۷ عیسا وه پتان وهت: «گشتدان پشت کینه پیتم، چونیکه وه ناو کتاو موقده دهس نویسیریاس، «دومه شوانه گه و بهسیل دا توپچیهن».

۲۸ وهلی وهشون ئیه که زنیهو بوم، وهرجه ئیوه چمه ئهرا جهلیل. ۲۹ پتروس وهپی وهت: «ته نانهت ته گهر گشتیه کی پشت بکه نه پپد، مه ههراپههر پشت نیه که مه پپد». ۳۰ عیسا وهپی وهت: «وه راسی، وه تو ئویشم، ههر ئیمشهو، وهرجه ئیه که که له شیر دو جار بقولیی، سئ جار مه حاشا که ی! ۳۱ وهلی پتروس فره پامل بی و وهت: «ته گهر ته نانهت وه گهر دیشهو بمرم، حاشاد نیه که م». ۳۲ وه باقی شاگرده گانیس ههر ئیجوره وه تیان.

باخ جتسیمانی

۳۲ ئمجا چینه ئهرا شونی که جتسیمانی ناوی بی، وه ئه وهره عیسا وه شاگرده گانی وهت: وه ئیترابنیشن، تا مه دوعا بکه م. ۳۳ ئمجا عیسا، پتروس و یاقوب و یوحنا وه گهرد خوهی برد، جا فره په شیو و بیقرار بی، وه پتان وهت: ۳۴ «له ویشته خه م و خوسه، نزیکه بمرم. وه ئیترابمین و وه خه وهر بون. ۳۵ ئمجا قپری دویرو کهفت، خوهی خسته مل زهوی دوعا کرد که ته گهر بود ئه و وهخته وه سه ری ره د بکری. ۳۶ ئه وهره ئیجوره وهت: «ته با، باوگه، گشت چشتی ئهرا تو بود. ئی جامه له لیم دویرو که، وهلی نه وه خاست مه به لکه م وه خاست خوه د. ۳۷ وهختی هاتهو، دی ئه وانه هانه ناو خه و. جا وه پتروس وهت: «شه معون، خه فته ده؟ نه تویه نستی ساتیگ وه خه وهر بمینی؟ ۳۸ وه خه وهر بون و دوعا

وه سائیو ماله گه بویشن، «ماموستا وه تیه، میوانخانه گه ی مه ها کوره تا نان ئیوارهی پسه خ وه گهرد شاگرده گانم بخوهم؟» ۱۵ ئه وهره وه پوش بان و تاخیگ گه ورا و داخیریای و گورج وه پیدان نیشان دهی. ئه وهره ئهرا ئیمه گورجه و بکه ن. ۱۶ ئمجا شاگرده گان چینه ئهرا شار و گشت چشتیگ ههر ئه و جوره که وه پتان وه توی دین و نان ئیوارهی پسه خ گورجه و کردن.

۱۷ وهختی بیه شه و عیسا وه گهرد دوانزه شاگرده گه ی چیه ئهرا ئه وهره. ۱۸ وهختی نیستینه سهر سفره و نان خواردیان، عیسا وهت: «وه راسی، وه ئیوه ئویشم یه کی له ئیوه که وه گهردمه و نان خوهی مه دهیده دهس دشمنه نو. ۱۹ ئه وانه خه مبار بین و گله وه گله یان له لی پرسیان: «ئه وه منم؟» ۲۰ عیسا وه پتان وهت: «یه کی له ئی دوانزه شاگرده سه، ههر ئه وهره که نانه گه ی وه گهردمه و ژهنیه ناو جام. ۲۱ کور ئنسان ههر ئه و جوره که له باوه تی نویسیریاس، چود، وهلی وای وه حال ئه و که سه که کور ئنسان دهیده دهس دشمنه نو. ئه رای خاستر ئیه بی ههراپههر ناتیا ده دنیا.»

۲۲ هیمرای خه ریک خواردن بین که عیسا نانه گه هه لگرد و وهشون ئیه که سپاس خودا کرد، له تی کرد و داده ی شاگرده گانی و وهت: «بگرن، ئیه جه سه ی منه. ۲۳ ئمجا جامه گه هه لگرد و وهشون شوکر کردن، داده ی پتان و گشت له لی خواردن. ۲۴ وه پتان وهت: «ئیه سه خونین مه ئهرا په تیمان تازه که وه بونه ی فره له که سیل رشی. ۲۵ وه راسی، وه پیدان ئویشم دی وه بهر مه یو نیه خوهم تا پروژی که وه پادشایی خودا، وه تازه ی بخوهم.»

۲۶ ئمجا وهشون ئیه که بهیت خوهنین، که فته ری وهره و کویه ی زیتون.

۵۱ جوانیگ که تهنیا پارچه یگ که تان پېچانویه دهور خوئی، وه شون عیسا که فته ری. تهویش گردنهئی، ۵۲ وهلی تهوه، پارچه که تانه که خستهی و وه رویی دهرچی.

بازخواز وه نوای شورای جویله که

۵۳ عیسا بردنه تهرا لای کاهن گهورا. وه تهوره گشت سهران کاهنیل و شیخیل و ماموستایل تهورات گردوه بوین. ۵۴ پتروسیش له دویروه وه شون عیسا چیا تا رهسپه ناو حسار مال کاهن گهورا. جا وه تهوره، وه گهرد نگابانه گان دانیش تال لای ئاگره که خوئی گهرمهو بکی. ۵۵ سهران کاهنیل و گشت ئال شورای جویله که وه شون پهیا کردن شایه تیگ وه زد عیسا بین تا بکوشی، وهلی هوپچ پهیا نه کردن. ۵۶ چوینکه فره له که سبل شایه تییل درو وه زد عیسا دان، وهلی شایه تییلان جور یهک نوی. ۵۷ ئمجا چهن نه فهر هاتنه نوا و وه زد عیسا شایه تی درو دان، وهتن: ۵۸ «ئیمه خوه مان شنه فتمینه که وهتیا، "ئی مابه ده که وه دس به شهر درس کریاس خراوی که م و وه ناو سی روژ، مابه دیگ تر درس که م که وه دس به شهر درس نه کریاوی» ۵۹ وهلی شایه تییلان جور یهک نوی. ۶۰ ئمجا کاهن گهورا وه ناو راس جه مایه ت و ساد و وه نوای گشت له عیسا پرسی: «هوپچ جواوی نژی بی؟ ئیه چ شایه تی یگه وه زد تو دهن؟» ۶۱ وهلی عیسا ههر بیده نگ مهن و جواوی نیاد. یهی جارت ر کاهن گهورا له لی پرسی: «تو مه سیحی، کور خودای بمارک؟» ۶۲ عیسا وهپی وهت: «من تهوهم، کور ئنسانیش دوینین که وه دس راس خودای تویه نا نیشته و وه گهرد هوریل ئاسمانه و تی.» ۶۳ ئمجا

بکه ن تا وه ناو ته زمون نه که فین. روح وه ته زهرته وهلی جه سه بی هازه. ۳۹ عیسا یهی جارت ر چی و ههر تهو دوعا کرد. ۴۰ وهختی هاتهو، دی تهوانه هیمرای هانه ناو خهو، چوینکه چه ویلیان فره سه نگینهو بوی. تهوانه نه زانستان چه وهپی بویشن. ۴۱ ئمجا عیسا تهرا سینه م جار هاته تهرا لای شاگرده گان و وهپیان وهت: «هیمرای خه فتن و شه که تی دهر کین؟ به سه دی! ئیرنگه تهو وهخته رهسپه. ئیرنگه کور ئنسان درتیده دس گونا کرایل. ۴۲ هه لسن، بچیمن. بنورن تهو سه تهوه که ده یده مه ده سهو له ری رهسی.»

تویش هاتن عیسا

۴۳ عیسا هیمرای داشت قسیه کردیا که له نا کاوا به هودا، یه کی له تهو دوانزه شاگرده، وه گهرد قیری که شمشیر و کوته که له ده ستیان بی، له لای سهران کاهنیل و ماموستایل تهورات و شیخیل هاتن. ۴۴ یه هودا که عیسا داده گیر، نیشانه یگ وه هاورپیلی داوید و وهتوی: «تهو که سه که ماچ که م، ههر تهو سه؛ تهوه بگرتهی و هوشدانه پیوه بود و بوئی.» ۴۵ جا وهختی وه تهو شونه رهسی، زویزی نزیک عیسا بی و وهت: «ماموستا! جا ماچی کرد. ۴۶ ئمجا تهوانه رشیانه مل سهر عیسا و ده سگری کردن. ۴۷ وهلی یه کی له تهوانه که وه تهوره وساوی شمشیر کیشا و دا خولام کاهن گهورا و گوشتی بری. ۴۸ عیسا وهپیان وهت: «مهر مه یرگرم وه گهرد کوته که و شمشیر هاتینه بگرینه م؟ ۴۹ ههر روژ وه لای ئیوه وه ناو مابه د تالیم دیام و نه گهر دینه م. وهلی نویسریای کتاو موقه دهس بایه بایه دی.» ۵۰ ئمجا گشت شاگرده گان هیشتنه یی جی و دهر چین.

بازخواز وه نوای پيلاتوس

۱۵ دهم شهوه کی زوی بی ماته لی، سهران کاهنیل وه گهرد شیخیل و ماموستایل تهورات و گشت شورای جویله که نیشته مه شویرهت کردن، عیسا وه دهس به سربای بردنی و دانه ی دهس پيلاتوس فهراندار رومی. ^۲ پيلاتوس له عیسا پرسى: «تو پادشای جویله که یلی؟» عیسا جواو دا: «تو خود ئیجوره وه تی!» ^۳ سهران کاهنیل بخت فره یگ کردنه پی. ^۴ جا پيلاتوس وه دواره له لی پرسى: «هویچ جواوی نیری یی؟ بنور چه نی بخت که نه پندهو!» ^۵ وه لی وه دواره عیسا هویچ جواوی نیا، جورى که پيلاتوس سهرى سر مهن.

^۶ پيلاتوس وه پی نه ریتیگ ههر سال له وهخت جهشن پسرخ، ئهو زندانیه که مهردم تواسیان ئهراپان رزگار کردیاد. ^۷ وهناو یاخیلینگ که وه جرم خوینکردن وهناو شورش که فتوینه زندان پیانگ بی باراباس ناو. ^۸ مهردم هاتنه ئهرا لای پيلاتوس و له لی تواسن نه ریت خوهی ئهراپان وه جی بارى. ^۹ پيلاتوس وه جواویان وهته پتان: «تواین پادشای جویله که ئهراپان رزگار بکه م؟» ^{۱۰} ئیه وه ئهو بونه وهت که زانستوى سهران کاهنیل وه سهر حه سوپی عیسا دانه سه دهسى. ^{۱۱} وه لی سهران کاهنیل گال مهردمه که دان تا وه پيلاتوس بتوان وه جای عیسا، باراباس ئهراپان رزگار بکی. ^{۱۲} ئمجا پيلاتوس یه ی جارتر له لیان پرسى: «ئی وه گهرد ئی پیا که ئویشین پادشای جویله که س، چه

کاهن گهورا یه خه ی خوه ی دران و وهت: «دی چ هه وه جی وه شایه تیده ره؟» ^{۱۴} کفره گه ی شنه فتین. حوکمدان چه س؟» ئهوانه گشتیان حوکم دان که ئیه شایسه ی مردنه. ^{۱۵} ئمجا برینگ شرو کردنه تف کردن وه عیسا؛ ئهوانه بان چه ویلی به سان و دیانه لی و وه تیان: «نه بوهت بکه!» نگابانیلیش گردنه ی و دانه لی.

حاشا کردن پتروس

^{۱۶} وهختی پتروس هیمرای وه خوار، وهناو حسار بی، یه کی له که نیزیل کاهن گهورا هاته ئهرا ئه وره ^{۱۷} دیه ی له لای ئاگره که خوه ی گهرمه و کردیا. ئهو ژنه خاس نوپیه پی و وهت: «تنیش وه گهرد عیسای ناسری بید.» ^{۱۸} وه لی پتروس دا ژیری و وهت: «نه زانم و نه حالی بوم چه ئویشی!» ئیه وهت و چیه وه ره و دهروازه ی ماله که. جا ههر ئهو وهخته که له شیر قویلان. ^{۱۹} به ی جارتر، که نه زه که چه وی که فته لی و وه ئهوانه که وه ئه وره وساوین، وهت: «ئی پیا به کی له ئهوانه سه.» ^{۲۰} وه لی پتروس وه دواره دا ژیری. قیری تر، که سیلی که وه ئه وره وساوین، به ی جارتر وه پتروس وهتن: «بی گومان تنیش یه کی له ئهوانه ی، چونکه جه لیلید.» ^{۲۱} وه لی پتروس شرو کرده لانهت کردن وه خوه ی و قه سه م خوارد، وهت: «ئی پیا که ئویشین، نه ناسمی!» ^{۲۲} ههر ئهو ئانه، که له شیر ئهرا دویم جار قویلان. ئمجا پتروس قسیه یل عیسا هاورده هویر که وه پی وهتوی: «وه رجه ئه وه که که له شیر دو جار بقویلی، سی جار مه حاشا که ی.» جا دلی ئاگر گرد و دهس نا گیره.

«پادشای جویله که.»^{۲۷} دو گله رنګریش وه گهردیهو کیشانه سهلیب، یه کیګیان له لای راسی و ئهواکهیش له لای چهپی.^{۲۸} ههر ئیجوره ئهوه که وهناو کتاو موقهدهس نویسریاس وه دی هات، که ئویشی: «ئهوه وه خه تاکاریل وه حساو هات.»^{۲۹} ریویاریل سهر لهقانیان، قسیهئ گهن وهپی کردیان و وهتیان: «تو که تواسیای مابه د خودا برمی و وهناو سی روژ وه دواره بسازیدی،^{۳۰} خود نجات بیه له سهلیب بهوه خوار!»^{۳۱} سهران کاهنیل و ماموستایل تهوراتیش وهناو خوئان تویله کی وهپی کردیان و وهتیان: «کهسیلی تر نجات دا وهلی نیه تویه نی خوهی نجات یی!»^{۳۲} بیل تا مهسیح، پادشای ئیسرائیل، ئیرنګه وه سهلیب داوهزی تا بوینیم و ئیمان باریم.»^{۳۳} ئه دو نه فهریشه که وه گهردیهو وه بان سهلیب بین قسیهئ گهن وهپی کردیان.

مردن عیسا

^{۳۴} له سات دوانزهئ نیمهرو تا سات سی دویای نیمهرو، تیهریکی، گشت ئه وولاته گرده وه.^{۳۵} له سات سی دویای نیمهرو عیسا وه دهنګ بهرز هاوار کرد: «ئیلوپی، ئیلوپی، له ما سه به قته نی؟» یانی «ئی خودای من، ئی خودای من، ئهرا مه هیشتیده چی؟»^{۳۶} جا بریګ که وه ئه وره وساوین وهختی ئه شنه فتن، وهتن: «ئه وه سه، ئه لیا س په ټخه مهر چری.»^{۳۷} جا یه کی دهویه نواو ئه بریګ خه لپانه ناو شراو ترشای و نادئ سهر چوپګ و بردئ نواي دم عیسا تا بخوی، وهت: «بیلنی حال خوټه و تا بوینیم ئه لیا س ټی وه سهلیب باریدهئ خوار؟»^{۳۸} جا عیسا وه دهنګ بهرز هاوار کرد و هه ناس ئاخري هه لکیشا.^{۳۹} ئمجا پردهئ مابه د له بان تا خوار بیه دو کوته و.^{۴۰} وهختی

بکه م؟»^{۴۱} ئه وانه هاوار کردن: «بکوټی بان سهلیب!»^{۴۲} پیلاتوس له لیان پرسى: «ئهرا چه؟ چ کار گهنیګ کردیه؟» وهلی ئه وانه وه دهنګ بهرتر هاوار کردن: «بکوټی بان سهلیب!»^{۴۳} جا پیلاتوس که تواسیا مهردم رازی بون، باراباس ئهراپان رزگار کرد و دا عیسا قه مچی دان و سپاردهئ تا بکوټی بان سهلیب.

تویله کی کردن وه عیسا

^{۴۴} ئمجا سهریازیل، عیسا بردنه ئهرا ناو حسار کاخ، یانی کاخ فه رمانداری، گشت سهریازیلش وه دهو ر یه که و گرده و کردن.^{۴۵} ئمجا به تیه یګ ئه رخنه وانی کردنه وهری و تاجیګ له درګ چنین، نانه سهری.^{۴۶} ئمجا وهنواي عیسا چه میانه و وهپی وهتیان: «سلام ئی پادشای جویله که یل!»^{۴۷} وه چو دیانه ناو سهری و تف کردیانه روی، وه نواي زرانی دیانه زهوی و سجده ی کردیان.^{۴۸} وهشون ئه که تویله کی وهپی کردن، به تیه ئه رخنه وانیه که له وهری دهر هاوردن و دلنګه گان خوهی کردنه وهری. ئمجا بردنی دهیشت تا بکیشنی سهلیب.

وه سهلیب کیشاین عیسا

^{۴۹} ئه وانه ریویار یګ شه معون ناو له مهردم قیره وان که باوګ ئه سکه نهر و روفوس بی و له دهیشت شار هاتیاد، ناچاری کردن تا سهلیب عیسا هه لپگری.^{۵۰} جا عیسا بردنه ئهرا شونی که ناوی جولجوتا بی، که وه مانای کاسهئ سهره.^{۵۱} شراو هامیته وه مور دانه پی، وهلی قه بول نه کرد.^{۵۲} ئمجا کیشانی سهلیب و دلنګه گانی وهناو خوئان به شه و کردن، ئهرا مالوم کردن بهش ههر کامیان تیرپشک خستن.^{۵۳} سات نو شه و کی پی که عیسا کوتانه بان سهلیب.^{۵۴} وهناو ته خسیر نامه گهئ نویسریا:

مريهم، دالگ ياقوب، چشتيل خوهش بويگ سهنن تا بچن بمالني جنازه ئ عيسا.^۲ جا وه يه کمين روژ ههفته، شهوه كي شهفهق، وهخت ههلاتن خوه، كهفتنه ري وهروه مهقبره. ^۳ ئهوانه وه يه كتره كي وهتيان: «كي كوچكه گه ئهرا ئيمه وه نوای مهقبره گه پلي ده ئده لا؟» ^۴ وه لي وهختي نورين، دين ئه كوچكه كه فره گه ورا بي، وه نوای مهقبره گه پل درياسه لا. ^۵ وهختي چينه ناو مهقبره گه، جوانيگ دين كه وه لاي راس نيشتوي، بهتیه ي چه رميگ له وهري بي. جا ئهوانه زاوريان چي. ^۶ جوانه گه وه پيان وهت: «زاوردان نه چود. ئيوه ميئي عيساي ناسري كين كه كيشاني سهليب. ئه وه زنيه و بيه؛ وه ئيرا نيه. بنورنه ئه وشونه كه جنازه گه ئ ناوين. ^۷ ئيرنگه، بچن وه شاگرده گاني و وه پتروس بويشن ئه وه وه رجه ئيوه چوده ئهرا جهليل؛ وه ئه وه دوينيئي، ههر ئه وجوره كه وه رجه وه وهتويه پيدان.» ^۸ جا ژنه گان هاتنه دهشت و له مهقبره گه دهر چين، چوينكه له رز كهفتويه كوليان و سهريان سي مهنوي. ئهوانه وه هويچكهس چشتي نه وهتن، چوينكه زاوريان چياد. ^۹ وهختي عيسا وه دهم شهوه كي يه كمين روژ ههفته زنيه و بي، يه كم جار وه مريهم مهجدهليه كه ههفت ديو له لي كردويه دهشت، ئاشكرا بي. ^{۱۰} مريهميش چي و وه هاورپيل عيسا كه وهناو ئازيهت و گيره بين، خه وه دا. ^{۱۱} وه لي وهختي ئهوانه شنهفتن كه عيسا زنيه و بيه و مريهم ديه سي، باوه نه كردن.

^{۱۲} وهشون ئه وه، عيسا وه شيوه يگ تر وه دو نه فهر له ئيانه كه چيانه ئهرا ناو ئاوايگ، ئاشكرا بي. ^{۱۳} ئه وه دو نه فهر هاتنه وه و باقياي وه ئي ئه مره ئاگدار كردن، وه لي قسيه ئي ئانيشه باوه نه كردن.

فه رمانده ئي سه ربازه گان كه وه روي وه روي عيسا وساي، ديه ئي چوي گيان سپارد، وهت: «وه راسي ئي پيا كور خودا بي.»

^{۱۴} قيري له ژنيش له دويره نوريان. وهناو ئان مريهم مهجدهليه، مريهم دالگ ياقوب بويچگ و يوشا و سالومه بين. ^{۱۵} ئي ژنيله وهختي عيسا وه جهليل بي، كهفتويه شوني و خزمه تي كردوين. قير فره يگ له ژنيل تريش كه وه گهردي له ئورشه ليم هاتوين، وه ئه وه ريه بين.

خاكسپاري جنازه ئ عيسا

^{۱۶} ئه وه روژه، روژ 'گورجه و كردن'، ياني روژ وه رجه شه بات كه ههر ئه وه شه مه ئي موقه دهس جويله كه يله سه، بي. جا ئيواره، ^{۱۷} يوسف ناوي له مه ردم رامه، كه بهش حرمه تداريگ له شورا ئ جويله كه بي و چه وه ري هاتن پادشاي خودا كرديا، جرئه ت كرد و چيه ئهرا لاي پيلاتوس داوا ئي جنازه ئ عيسا له لي كرد. ^{۱۸} پيلاتوس باوه نه كرديا عيسا وه ئي زويه مرده گه، فه رمانده ئي سه ربازيل چري تا بزاني عيسا گيان سپارديه يا نه. ^{۱۹} وهختي پيلاتوس له فه رمانده ئي سه ربازيل زانست كه ههر ئيجوره سه، جنازه ئ عيسا سپارده يوسف. ^{۲۰} يوسفيش پارچه ئ له كه تان سه ند و جنازه گه ئ له سهليب هاورده خوار، پيچاني ناو كه تان و ناد ئ ناو مهقبره يگ كه وهناو تاش كه مه ر تاشياوي. ئمجا كوچكي پل دا دهم دهر مهقبره گه. ^{۲۱} مريهم مهجدهليه و مريهم، دالگ يوشا، دينه ئي كه عيسا نرياده كوره.

زنيه و بين عيسا

وهختي روژ شه بات كه ههر ئه وه شه مه ئي موقه دهس جويله كه يله تهمام بي، مريهم مهجدهليه و سالومه و

که‌ن، ^{۱۸} وه‌گه‌رد ده‌سیلیان مار گرن، ئه‌گه‌ر ژار کوشه‌نده‌یش بخوه‌ن، زه‌ره‌ریگ وه‌پیان نیه‌ره‌سئ، ده‌س نه‌نه مل نه‌خوشیل و ئه‌وانه شه‌فا په‌ئا که‌ن.»

^{۱۹} خوداوه‌ند عیسا وه‌شون ئیه که ئی قسیه‌بله وه‌پیان وه‌ت، بریاده ئاسمان به‌رز و نیشته ده‌س راس خودا. ^{۲۰} جا ئیانیشه چینه ده‌یشت و وه گشت جای بانگه‌وازی کردیان، خوداوه‌ندیش له‌رئ ئه‌وانه کار کردیا و که‌لام خوه‌ئ وه‌گه‌رد نیشانه‌یلی که وه‌گه‌رد ئیانه‌وه بی، مور کردیاد.

^{۱۴} ئمجا عیسا وه‌ئو یانزه نه‌فه‌ره، وه‌ختئ داشتن نان خواردیان، ئاشکرا بی و ئه‌وانه وه‌بونه‌ئ بی ئیمانی و دل‌ره‌قتیان سه‌رزنش‌تیان کرد، چوپنکه قسیه‌ئ که‌سیلی که وه‌شون مردن و زنیه‌و بیخی دوینه‌ی، باوه‌ر نه‌کردن. ^{۱۵} جا وه‌پیان وه‌ت: «وه سه‌رئانسه‌ر دنیا بچن و ئینجیل ئه‌را گشت دنیا بانگه‌وازی بکه‌ن. ^{۱۶} هه‌ر که‌س ئیمان هاورد و خوشل ته‌عمید گرد، نجات په‌ئا کئ. وه‌لئ هه‌ر که‌س ئیمان نارئ، ما‌کوم بود. ^{۱۷} ئه‌وانه که ئیمان تیه‌رن، ئی نیشانه‌یله‌ها گه‌ردیان: وه‌ناو من دئویل که‌نه ده‌یشت و وه‌زوانیل تازه قسیه

